

advies
aan b&w

Sector	: Inwoners	Openbaar: ☒
Afdeling	: Werk, Inkomen en Zorgverlening	Niet openbaar: ☐
Zaaknummer(s) ingekomen stuk(ken)	:	Kabinet: ☐
Behandelend medewerk(st)er	: Ümügül Tasim-Mustafa Tel.: (0495) 57 58 98 en: Erwin Zweypfenning	
Portefeuillehouder(s)	: H.A. Litjens	Nummer B&W-advies: BW-007876

ONDERWERP

Beleidsregels Participatiewet 2015

ADVIES

1. Vaststellen:

- de Beleidsregel Re-integratie gemeente Weert 2015 (bijlage 1);
- de Beleidsregel Tegenprestatie gemeente Weert 2015 (bijlage 2);
- de Beleidsregel BUIG gemeente Weert 2015 (bijlage 3);
- de Beleidsregel boete gemeente Weert 2015 (bijlage 4);
- de Beleidsregels terug- en invordering PW, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2015 (bijlage 5).

2. Intrekken per 1 januari 2015:

- de Beleidsregels langdurigheidstoelage Weert 2012.

TOELICHTINGRelatie met vorig voorstel:

College- en raadsvoorstel, Vaststellen van de "Verordeningen Participatiewet" (RAD-001039 en BW-007751).

Algemeen:

Op 1 januari 2015 wordt de Participatiewet van kracht. Op 29 oktober 2014 is door de gemeenteraad de Uitgangspuntennotitie Participatiewet vastgesteld. De uitgangspunten uit deze notitie zijn opgenomen in de verordeningen die in de vergadering op 22 december 2014 door de gemeenteraad zijn behandeld. Deze verordeningen dienen vervolgens te worden uitgewerkt in beleidsregels voor de uitvoering van het Participatiewet en de door de gemeenteraad vastgestelde gemeentelijk verordeningen. De vaststelling van het uitvoeringsbeleid behoort tot de bevoegdheid van het college.

Weert, 22 december 2014	De directeur,	S	B	W	W	W	W
				HL	FvE	PS	GG
6		akkoord					
		bespreken					
Behandeling uiterlijk in college van 6 januari 2015							

In te vullen door het B&W secretariaat:

- Akkoord
 Akkoord met tekstuele aanpassing door portefeuillehouder
 Anders, nl.:

- Niet akkoord
 Gewijzigde versie

- A-stuk
 B-stuk
 C-stuk

Beslissing d.d.:

Akkoord met advies

06 JAN. 2015

Nummer: 3

De secretaris,

Totaal aantal pagina's: 5
Pagina 1

Het betreft de volgende beleidsregels:

- Beleidsregel Re-integratie
- Beleidsregel Tegenprestatie

Daarnaast moeten ook een aantal beleidsregels juridisch technisch worden aangepast. Het gaat hierbij om de volgende beleidsregels:

- Beleidsregel BUIG
- Beleidsregels terug- en invordering
- Beleidsregel boete

Tenslotte dient de beleidsregel langdurigheidstoeslag Weert 2012, zoals vastgesteld door het college op 13 maart 2012 te worden ingetrokken.

Argumenten:

Bovenstaande beleidsregels worden hieronder nader toegelicht.

▪ **Beleidsregel re-integratie (bijlage 1)**

De Re-integratieverordening regelt de ondersteuning die het college biedt bij de arbeidsinschakeling van werklozen die behoren tot de doelgroep. De opdracht om die ondersteuning te bieden is geregeld in artikel 7 van de Participatiewet (PW). Het voorschrift om een verordening vast te stellen waarin deze ondersteuning nader vorm wordt gegeven volgt uit artikel 8a PW.

Er is gekozen voor een algemene, globale verordening. Dit heeft te maken met de aard van de opdracht die de gemeenteraad heeft gekregen, te weten: het bij verordening regels stellen waarin het beleid van de gemeente ten aanzien van haar re-integratietaak wordt neergelegd. Hieruit moet onder andere aandacht blijken voor de in de PW onderscheiden doelgroepen en de daarbinnen te onderscheiden subgroepen. Dit leent zich niet tot het formuleren van gedetailleerde regels die op iedere situatie van toepassing zijn. Immers, re-integratie is maatwerk. Het is helemaal afhankelijk van iemands mogelijkheden en beperkingen wat in het concrete geval een passend re-integratietraject is. Daarom wordt aan het college de bevoegdheid gegeven om op een aantal punten eigen afwegingen te maken. Deze afwegingen zijn verwerkt in de beleidsregel re-integratie.

De PW bepaalt dat personen uit de doelgroep aanspraak hebben op ondersteuning bij de arbeidsinschakeling en de door het college noodzakelijk geachte voorziening binnen de kaders van de Re-integratieverordening. In de verordening heeft de raad de voorzieningen vastgelegd die het college in ieder geval kan aanbieden. Er kunnen echter ook instrumenten worden ingezet die niet in de verordening zijn opgenomen, zoals bijvoorbeeld individuele re-integratietrajecten of specifieke collectieve voorzieningen.

In artikel 11 van de re-integratieverordening is de nieuwe voorziening beschut werk opgenomen. Vooralsnog bestaan er over de organisatie en de kosten van dit nieuwe instrument nog veel onzekerheden waardoor het moeilijk is om verantwoorde beleidskeuzes te maken. Om die reden bevat dit voorstel nog geen aanvullende beleidsregel over dit onderwerp. Zodra meer zekerheid bestaat over deze voorziening zal in de loop van volgend jaar een aanvullend voorstel aan uw college worden voorgelegd (in combinatie met beleidsregel over het nieuwe instrument loonkostensubsidie).

▪ **Beleidsregel tegenprestatie (bijlage 2)**

Het college stelt ter nadere uitvoering van de verordening tegenprestatie regels vast waarin wordt vastgelegd welke aanvullende activiteiten het college in ieder geval kan aanbieden, de voorwaarden die daarbij gelden en welke activiteiten in ieder geval als tegenprestatie worden aangemerkt, voor zover daarover in deze verordening geen nadere bepalingen zijn opgenomen.

Het college is bevoegd een uitkeringsgerechtigde te verplichten naar vermogen een tegenprestatie te verrichten, ook als die tegenprestatie niet direct samenhangt met de arbeidsinschakeling. Een uitkeringsgerechtigde van achttien jaar of ouder, maar jonger dan de pensioengerechtigde leeftijd, is volgens art. 9 lid 1 sub c Pw vanaf de dag van melding gehouden naar vermogen een tegenprestatie te verrichten.

De tegenprestatie bestaat uit de plicht om naar vermogen door het college opgedragen onbeloonde maatschappelijk nuttige activiteiten te verrichten, naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt.

De tegenprestatie is gebaseerd op het principe van wederkerigheid: iedereen die een uitkering ontvangt, dient iets terug te doen voor de samenleving. Een tegenprestatie kan dus opgedragen worden aan alle uitkeringsgerechtigden ongeacht hun afstand tot de arbeidsmarkt en ongeacht de vorm van bijstandsverlening. Het primaire doel van de tegenprestatie is dan ook dat iemand maatschappelijk nuttige activiteiten verricht. De hoofdlijn is dat het verrichten van een tegenprestatie het accepteren van passende arbeid of van re-integratieinspanningen niet mag belemmeren. Immers, het uitgangspunt 'werk boven uitkering' staat voorop.

In de beleidsregel ligt de nadruk op het vrijwillig uitvoeren van maatschappelijk nuttige activiteiten. De gemeente beoordeelt of de uitkeringsgerechtigde met de activiteiten die hij vrijwillig verricht, ook zijn verplichtingen nakomt.

De tegenprestatie wordt afgestemd op de individuele omstandigheden. Ook is er nauwkeurig gekeken naar de activiteiten die als tegenprestatie worden ingezet. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan: sneeuwruimen, bladeren vegen, zwerfafval opruimen, tuinonderhoud bij hulpbehoevende inwoners, ramen wassen bij verenigingen, seizoen werkzaamheden bij een openluchtmuseum, opknappen van speeltuinen e.d.. In de beleidsregel worden met name de volgende activiteiten genoemd, ondersteunende activiteiten bij maatschappelijke organisaties, ondersteunende activiteiten in wijken, additioneel beheer openbare ruimte, ondersteunende activiteiten bij evenementen, ondersteunende activiteiten bij stichtingen en verenigingen.

▪ **Beleidsregel BUIG (bijlage 3)**

Op 13 maart 2012 heeft het college de beleidsregels BUIG vastgesteld. Deze regelt dat een aantal bevoegdheden die de Ioaw en de Ioaz bieden op dezelfde wijze worden toegepast als de Wet werk en bijstand (WWB). Als gevolg van de overgang van WWB naar Participatiewet is deze beleidsregels juridisch technisch aangepast.

▪ **Beleidsregel boete (bijlage 4)**

Op 21 mei 2013 heeft het college de beleidsregel boete vastgesteld. Deze beleidsregel regelt:

- de mogelijkheid om in plaats van een boete een waarschuwing op te leggen;
- de wijze waarop wordt omgegaan met verminderde verwijtbaarheid;
- de wijze waarop wordt omgegaan met een verzoek tot pseudoverrekening.

Als gevolg van de overgang van WWB naar Participatiewet is deze beleidsregel juridisch technisch aangepast. Daarnaast is de beleidsregel in lijn gebracht met de recente uitspraak van de Centrale Raad van Beroep (24 november 2014) over de hoogte van de boete bij verminderde verwijtbaarheid. Dit is eveneens geheel in lijn met de lijn die het kabinet gemeenten vraagt te volgen in de verzamelbrief SZW van 19 december 2014 (zie paragraaf 1 in Verzamelbrief gemeenten 2014-3).

▪ **Beleidsregel terug- en invordering (bijlage 5)**

Op 8 oktober 2013 heeft het college de beleidsregels terug- en invordering vastgesteld. Deze beleidsregels regelen de terug- en invordering van ten onrechte ontvangen uitkeringen op grond van de WWB, IOAW en IOAZ. Als gevolg van de overgang van WWB naar Participatiewet is deze beleidsregel juridisch technisch aangepast. Daarnaast is de beleidsregel aangepast als gevolg van de afspraak bij de begrotingsbehandeling om de hoogte van de aflossing bij terugvorderingen die niet zijn ontstaan door schending van de inlichtingenplicht omhoog te brengen van 5% naar 8%.

▪ **Intrekking beleidsregels langdurigheidstoelage**

De op 13 maart 2012 door het college vastgestelde beleidsregels langdurigheidstoelage is als gevolg van de intrekking van de verordening langdurigheidstoelage Weert 2012 (Raadsbesluit 22 december 2014, RAD 001039) zijn rechtsgrond kwijt. De betreffende bepalingen in de beleidsregel zijn bij het schrijven van de verordening individuele inkomenstoelage gemeente Weert 2015 opgenomen in de verordening. Daarmee is het dus niet nodig om aparte beleidsregels individuele inkomenstoelage vast te stellen. Omwille van de duidelijkheid worden deze beleidsregels ingetrokken, hoewel dit strikt juridisch, door het vervallen van de rechtsgrond niet nodig is.

Het Cliënten Platform Minima (CPM)

Het CPM is gevraagd om advies met betrekking tot de beleidsregel re-integratie (bijlage 1) en beleidsregel tegenprestatie (bijlage 2). Op 18 december 2014 heeft het CPM een positief advies uitgebracht. Het advies is bijgevoegd als bijlage 6. In een document dat als bijlage 7 bij dit voorstel is toegevoegd is op iedere vraag en standpunt van het CPM een inhoudelijke reactie gegeven. Er zijn geen redenen geweest om de beleidsregels als gevolg van het advies van het CPM aan te passen.

Het CPM is niet gevraagd om advies ten aanzien van de juridisch technisch aangepaste beleidsregels. Nadat is ingestemd met de beleidsregels zal het CPM een afschrift ontvangen van het collegebesluit met alle beleidsregels.

JURIDISCHE GEVOLGEN (o.a. FATALE TERMIJNEN/HANDHAVING)

Na vaststelling van de beleidsregels vindt publicatie plaats.

FINANCIËLE EN PERSONELE GEVOLGEN

Dit voorstel heeft geen financiële en personele gevolgen.

COMMUNICATIE/PARTICIPATIE

Voor wie is dit advies van belang?:

- ❖ Inwoners van Weert
- ❖ Organisaties/Instellingen
- ❖ Raadsleden
- ❖ Interne organisatie

Nadere specificatie:

Uitkeringsgerechtigden, intermediairs en uitvoerders worden op de hoogte gesteld van de gevolgen van de invoering van de Participatiewet. Daarnaast vindt publicatie van de vastgestelde beleidsregels op de gebruikelijke wijze plaats.

Geadviseerd wordt de volgende communicatie-instrumenten te gebruiken:

- ❖ TILS-lijst

Nadere specificatie: Middels de TILS-Lijst zal de raad geïnformeerd worden over de beleidsregels.

Geadviseerd wordt de volgende participatie-instrumenten te gebruiken:

- ❖ Overig

OVERLEG GEVOERD MET

Intern:

Kees Joosten, hoofd afdeling WIZ
 Marianne van de Ven, teamleider Activering en Werk
 Margot van den Broek, teamleider WMO en Inkomen
 Mia Aerdts, beleidsadviseur financiën

Extern:

Beleidsadviseurs regiogemeenten

BIJLAGEN

Openbaar:

Beleidsregel Re-integratie gemeente Weert 2015 (bijlage 1)

Beleidsregel Tegenprestatie gemeente Weert 2015 (bijlage 2)

Beleidsregel BUIG gemeente Weert 2015 (bijlage 3)

Beleidsregel boete gemeente Weert 2015 (bijlage 4)

Beleidsregels terug- en invordering PW, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2015 (bijlage 5)

Advies van Cliënten Platform Minima (bijlage 6)

Inhoudelijke reactie op advies van Cliënten Platform Minima (bijlage 7)

Niet-openbaar:

Niet van toepassing

Bijlage 1:

*Beleidsregel re-
integratie gemeente
Weert 2015*

BELEIDSREGEL RE-INTEGRATIE GEMEENTE WEERT 2015

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Weert;

overwegende dat conform de Re-integratieverordening Participatiewet gemeente Weert 2015 beleidsregels dienen te worden vastgesteld ten aanzien van de criteria voor ontheffing van de arbeidsverplichting, doelgroep en voorzieningen;

gelet op de Re-integratieverordening Participatiewet gemeente Weert 2015 en de Algemene wet bestuursrecht:

besluit vast te stellen de "Beleidsregel re-integratie gemeente Weert 2015"

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.1 Begripsomschrijvingen

1. Alle begrippen die in deze beleidsregel worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in Participatiewet (PW), de Re-integratieverordening Participatiewet gemeente Weert 2015, de Algemene wet bestuursrecht en boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.
2. In deze beleidsregel wordt verstaan onder:
 - a. arbeidsverplichting: de verplichting als bedoeld in artikel 9, lid 1 aanhef onder a PW, artikel 37 lid 1 aanhef onder a t/m c IOAW/IOAZ;
 - b. bijstandsaanvrager: een persoon die een uitkering aanvraagt op grond van de PW en IOAW;
 - c. dienstbetrekking: arbeidsrelatie die is gebaseerd op een overeenkomst tussen een werkgever en een werknemer;
 - d. inkomstenvrijlating: de inkomstenvrijlating als bedoeld in artikel 31, lid 2, aanhef en onder n PW, 8, lid 2 IOAW en 8, lid 3 IOAZ;
 - e. inkomstenvrijlating alleenstaande ouders: de inkomstenvrijlating als bedoeld in artikelen 31, lid 2, aanhef en onder r, PW, artikel 8, lid 5 IOAW en artikel 8, lid 9 IOAZ;
 - f. inkomstenvrijlating medisch urenbeperkten: de inkomstenvrijlating als bedoeld in artikel 31, lid 2, sub aanhef en onder z PW;
 - g. inlener: het bedrijf of de instelling waarvoor de uitkeringsgerechtigde of de jongere werkzaamheden verricht ten behoeve van de participatieplaats, de proefplaatsing of de detachering;
 - h. jongeren: de uitkeringsgerechtigde of Nugger jonger dan 27 jaar;
 - i. ontheffing: een ontheffing als bedoeld in artikel 9, lid 2 PW, artikel 9a, lid 1 PW, artikel 37a, lid 1 IOAW/IOAZ, artikel 38, lid 1 IOAW/IOAZ;
 - j. participatieplaatsen: onbeloonde additionele werkzaamheden als bedoeld in artikel 10a, lid 1 PW, artikel 38a IOAW en artikel 38a IOAZ;
 - k. plan van aanpak: het plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a en 9a PW;
 - l. re-integratieverplichting: de verplichting als bedoeld in artikel 9, lid 1 aanhef onder b PW, artikel 37 lid 1 aanhef onder d en e IOAW/IOAZ;
 - m. verordening: de re-integratieverordening Participatiewet gemeente Weert 2015;
 - n. Wko: de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen;
 - o. zoekperiode/
inspanningsperiode: vier weken wachttijd bij jongeren als bedoeld in artikel 41 lid 4 PW en de periode van vier weken na datum melding voor een aanvraag om een bijstandsuitkering, waarin de persoon van 27 jaar of ouder moet zoeken naar werk.

HOOFDSTUK 2. ZOEKPERIODE/INSPANNINGSPERIODE VAN VIER WEKEN

In de Participatiewet is geregeld dat personen jonger dan 27 jaar een zoekperiode van vier weken krijgen. Voor bijstandsaanvragers ouder dan 27 jaar geldt vanaf datum melding een inspanningsperiode. Gedurende de zoekperiode dient de aanvrager zelf actief te zoeken naar werk of een opleiding en deel te nemen aan de workshops voordat aanspraak op een uitkering en op ondersteuning richting werk kan ontstaan. Gedurende de inspanningsperiode dient de aanvrager zelf actief te zoeken naar werk of een opleiding en deel te nemen aan de workshops opdat aanspraak op een uitkering en op ondersteuning richting werk kan ontstaan.

Artikel 2.1 Zoekperiode/inspanningsperiode van vier weken

1. De zoekperiode/inspanningsperiode van vier weken geldt voor alle bijstandsaanvragers en start vanaf datum melding voor een uitkering.
2. De inspanningsverplichtingen tijdens de zoekperiode worden door het college voorafgaand schriftelijk aan de bijstandsaanvrager kenbaar gemaakt.
3. De bijstandsaanvrager vanaf 27 jaar wordt na de datum melding direct in de gelegenheid gesteld om zijn aanvraag bij het college in te dienen en bij voorkeur tijdens één van de workshops die aangeboden worden binnen de aanvraagprocedure. De afhandelingstermijn start vanaf de datum dat het college de aanvraag om bijstand heeft ontvangen.

Artikel 2.2 Uitzonderingsgronden op de inspanningsplicht

1. Het college kan een uitzondering op de inspanningsplicht maken, wanneer dit in redelijkheid en billijkheid (nog) niet van de bijstandsaanvrager kan worden gevergd.
2. Uitzondering is mogelijk, indien de bijstandsaanvrager naar het oordeel van het college:
 - a. een medisch en/of psychisch probleem heeft;
 - b. een sociaal probleem heeft;
 - c. te maken heeft met andere persoonlijke omstandigheden, waardoor het inspanningsplicht niet gevergd kan worden;
 - d. een vreemdeling is die (nog) geen Nederlands spreekt;
 - e. in een op verpleging of verzorging gerichte instelling verblijft.

Artikel 2.3 Arbeidsverplichtingen tijdens de zoekperiode/inspanningsperiode

De bijstandsaanvrager dient tijdens de zoekperiode/inspanningsperiode van vier weken:

- a. deel te nemen aan de door de gemeente aangeboden workshops;
- b. aanwezigheid en sollicitaties te registreren in het door het college beschikbaar gesteld werkboek;
- c. zijn Curriculum Vitae (CV) actueel te maken en te houden;
- d. zijn CV op www.werk.nl open te zetten en zich aan te melden voor het ontvangen van vacatures via de e-mail;
- e. zich in te schrijven bij het UWV Werkbedrijf als werkzoekende;
- f. iedere week minimaal drie sollicitaties te doen op vacatures waar hij redelijkerwijs op aangenomen zou kunnen worden;
- g. zich in te schrijven bij tenminste 5 uitzendbureaus;
- h. in zo breed mogelijke zin de media na te gaan op vacatures, waaronder begrepen het actief raadplegen van de vacaturebank van het UWV Werkbedrijf;
- i. gegevens en bewijsstukken aangaande de voorgenoemde activiteiten te bewaren en om deze te overleggen bij de indiening van de aanvraag.

Artikel 2.4 Inlichtingen arbeidsverplichtingen

1. De bijstandsaanvrager verstrekt gegevens en bewijsstukken die het college kunnen helpen bij de beoordeling of hij heeft voldaan aan de arbeidsverplichtingen tijdens de zoekperiode.
2. Deze documenten betreffen in ieder geval:
 - a. bewijsstukken van deelname aan workshops;
 - b. bewijzen van inschrijvingen bij tenminste 5 uitzendbureaus;
 - c. bewijsstukken van ten minste twaalf (drie per week) gerichte sollicitaties;
 - d. bewijsstukken/reacties van de wervende organisaties op de sollicitaties;
 - e. een bijgewerkt CV.

Artikel 2.5 Scholingsplicht jongeren

1. Het college verplicht de jongere zich te melden bij het Regionaal Meld- en Coördinatiecentrum (RMC) om te komen tot een advies aangaande scholing.
2. Indien de jongere zich niet meldt bij het RMC, dient hij op een andere manier, dan bedoeld in lid 1, te komen tot een scholingsadvies.

Artikel 2.6 Uitzonderingsgronden op de scholingsplicht jongeren

1. Het college kan een uitzondering op de scholingsplicht maken, wanneer een jongere geobjectiveerd aantoonbaar dat hij geen regulier onderwijs kan volgen of wanneer dit in redelijkheid (nog) niet van hem gevergd kan worden. Deze uitzondering is mogelijk, indien de jongere naar het oordeel van het college:
 - a. een volgens een deskundige vastgesteld cognitief probleem heeft;
 - b. een volgens een deskundige vastgesteld medisch en/of psychisch probleem heeft;
 - c. een volgens een deskundige vastgesteld sociaal probleem heeft;
 - d. te maken heeft met andere persoonlijke omstandigheden, waardoor het verplicht volgen van onderwijs niet gevergd kan worden.
2. Een uitzondering op de scholingsplicht wordt in ieder geval gemaakt als de jongere:
 - a. onder de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen (WSNP) valt;
 - b. (nog) geen aanspraak kan maken op studiefinanciering, bijvoorbeeld doordat de jongere moet wachten tot het eerstvolgende instroommoment;
 - c. verblijft in een op verpleging of verzorging gerichte instelling;
 - d. inburgeraar is en (nog) niet beschikt over het taalniveau A2.
3. De jongere verstrekt documenten waaruit moet blijken dat er vanwege onvoldoende capaciteiten en/of belemmeringen geen scholingsmogelijkheden zijn binnen het uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs.

HOOFDSTUK 3. VERPLICHTINGEN IN VERBAND MET ARBEIDSINSCHAKELING

De plicht tot arbeidsinschakeling

De wetgever legt in beginsel aan iedere uitkeringsgerechtigde tussen 18 jaar en de pensioen gerechtigde leeftijd de plicht tot arbeidsinschakeling op. De plicht tot arbeidsinschakeling bestaat uit een arbeidsplicht (sollicitatieplicht) en een re-integratieplicht.

De arbeidsplicht bestaat uit de volgende onderdelen:

- a. de plicht om naar algemeen geaccepteerd werk in dienstbetrekking te zoeken.
- b. de plicht om ingeschreven te staan als werkzoekende bij het UWV Werkbedrijf;
- c. de plicht om algemeen geaccepteerd arbeid te aanvaarden en te behouden.

De re-integratieplicht bestaat uit de volgende onderdelen:

- a. de plicht om mee te werken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling;
- b. de plicht om gebruik te maken van een door het college aangeboden voorzieningen, waaronder begrepen sociale activering, gericht op arbeidsinschakeling;
- c. mee te werken aan het opstellen, uitvoeren en evalueren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a Participatiewet.

Artikel 3.1 Ontheffing van de arbeidsplicht

1. Het college maakt gebruik van de bevoegdheid om bij dringende redenen een tijdelijke ontheffing te verlenen van de arbeidsverplichting. De re-integratieplicht blijft echter van toepassing.
2. De ontheffing gaat in beginsel vergezeld van een verplichting om de omstandigheden, die maken dat een ontheffing noodzakelijk is, teniet te doen. De maximale duur van een ontheffing is in beginsel één jaar. Op basis van een herbeoordeling kan het college besluiten een vooraf vastgestelde periode van ontheffing te verlengen of in te korten.
3. In de volgende situaties is een ontheffing van de sollicitatieplicht mogelijk:
 - a. bij een alleenstaande ouder met zorgtaken voor een ten laste komend kind tot 12 jaar, voor zover hiermee geen rekening kan worden gehouden door middel van een voorziening;
 - b. bij een belanghebbende met medische beperkingen, voor zover deze beperkingen de arbeidsinschakeling in zijn geheel nog niet toelaten;
 - c. bij een belanghebbende die op sociale gronden verminderd belastbaar is, voor zover er sprake is van zodanige belemmeringen dat redelijkerwijs niet gevergd kan worden dat belanghebbende geheel of gedeeltelijk aan de verplichtingen voldoet. De ontheffing op grond van sociale omstandigheden wordt verleend voor maximaal 3 maanden.
4. Het college kan bij de beoordeling van de ontheffing gebruik maken van adviezen van onafhankelijke externe deskundigen.
5. Het college kan besluiten een eerder verleende ontheffing in te trekken indien de gronden waarop de eerder verleende ontheffing wijzigen of zijn vervallen.

Artikel 3.2 Medewerkingsplicht door belanghebbende

Het college hanteert voor de medewerkingsplicht als bedoeld in artikel 17 lid 2 PW de volgende regels:

- a. De uitnodiging voor een gesprek in verband met het aanbieden van een voorziening gericht op arbeidsinschakeling of een onderzoek naar de voortgang van een aangeboden voorziening wordt tenminste een week voor de dag van de afspraak verstuurd.
- b. Het gesprek kan plaatsvinden in het gemeentehuis, bij een door het college ingeschakelde re-integratiebedrijf (het Werk. Kom) of bij de belanghebbende thuis.
- c. De belanghebbende kan – behoudens bijzondere situaties – tot uiterlijk op de dag voor het gesprek, de afspraak afzeggen. De nieuwe afspraak geldt als een eerste afspraak.
- d. Indien de belanghebbende niet op de uitnodiging reageert, dan verstuurt het college een opschortingsbesluit met daarin de tweede uitnodiging voor een afspraak. Dit is tevens de hersteltermijn.
- e. Komt de belanghebbende op de tweede afspraak dan wordt de opschorting ongedaan gemaakt en de uitkering weer betaalbaar gesteld, nadat het gesprek heeft plaatsgevonden.
- f. Komt de belanghebbende niet op de afspraak dan wordt de toekenning van de uitkering vanaf de datum van de opschorting ingetrokken.

Artikel 3.3 Nadere verplichtingen

1. Het college kan gebruik maken van de bevoegdheid om nadere verplichtingen op te leggen aan de belanghebbenden, waaronder begrepen een verplichting om, op advies van een arts, zich te onderwerpen aan een noodzakelijke behandeling van medische aard.
2. Onder de nadere verplichting van het eerste lid wordt ook begrepen opvolgen van de adviezen door de belanghebbende van de door het college ingeschakelde bedrijfsarts.
3. Het college legt eveneens de verplichting aan belanghebbende op indien zich op verschillende leefdomeneinen problemen voordoen en, die een belemmering zijn voor re-integratie, volledige medewerking te verlenen aan het oplossen van de aanwezige problemen.

HOOFDSTUK 4. ONDERSTEUNING EN VOORZIENINGEN

Ondersteuning op het gebied van re-integratie is het geheel van activiteiten dat leidt tot arbeidsinschakeling. Deze ondersteuning kan worden gegeven door het aanbieden van een traject, waarbij zo nodig re-integratievoorzieningen kunnen worden ingezet of door het bieden van praktische hulp, advies of doorverwijzing naar andere instanties.

Artikel 4.1 Aanbod voorzieningen

1. De in deze beleidsregels genoemde voorzieningen kunnen alleen worden ingezet voor zover in de verordening is bepaald dat deze voor de betreffende doelgroep kunnen worden ingezet.
2. Ter voorbereiding van een zorgvuldige besluitvorming van de aan te bieden voorzieningen, kan het college diagnostische instrumenten inzetten. Daarmee kunnen de lichamelijke en mentale capaciteiten van de belanghebbende worden gemeten.
3. Het college kan onder meer de volgende voorzieningen aanbieden:
 - a. werkstage
 - b. proefplaatsing
 - c. arbeidsontwikkeltraject
 - d. sociale activering
 - e. scholing
 - f. participatieplaats
 - g. scholing gedurende een participatieplaats
 - h. detachering
 - i. beschut werk
 - j. no-riskpolis
 - k. loonkostentegemoetkoming gericht op re-integratie
 - l. persoonlijke ondersteuning (jobcoach)
 - m. bemiddeling (jobhunting)
 - n. ondersteuning bij leer-werktrajecten
 - o. taalonderwijs
 - p. nazorg bij arbeidsinschakeling
 - q. voorbereidingstrajecten richting zelfstandig ondernemerschap
 - r. voorzieningen gericht op zelfstandigheid/zelfredzaamheid/ontplooiing van weerbaarheid, budgetbeheer of administratie.

- s. ondersteunende instrumenten, waaronder schuldhelpverlening en kinderopvang
 - t. doorverwijzing naar maatschappelijk/psychosociale hulpverlening
4. Bij de inzet van voorzieningen wordt gekozen voor de voorziening die adequaat en toereikend is voor de arbeidsinschakeling.
 5. Het college kan gebruik maken van de mogelijkheid tot het instellen van:
 - a. budgetplafonds voor de verschillende voorzieningen binnen het door de raad gegeven kader zoals bedoeld in artikel 4, lid 1 van de verordening; en
 - b. een maximum aantal personen dat in aanmerking komt voor een specifieke voorziening.

Artikel 4.2 Indeling van klanten in categorieën

1. Bij de invulling van de nadere regels met betrekking tot inzetten van ondersteuning en/of voorziening als bedoeld in artikel 2, lid 3 van de verordening maakt het college onderscheid tussen drie doelgroepen:
 - a. doelgroep 1: personen met een volledige verdien capaciteit;
 - b. doelgroep 2: personen met een verminderde verdien capaciteit;
 - c. doelgroep 3: personen met een maatschappelijke verdien capaciteit.
2. In bijlage I behorende bij deze beleidsregel is opgenomen welke voorzieningen voor welke doelgroepen worden ingezet.

Artikel 4.3 Plan van aanpak

1. Het college stelt voor belanghebbende een plan van aanpak op.
2. Het plan van aanpak bevat in ieder geval de volgende gegevens:
 - a. een uitwerking van de ondersteuning, indien ondersteuning wordt verleend;
 - b. de verplichtingen gericht op arbeidsinschakeling (arbeids- en re-integratieverplichting) en de gevolgen van het niet naleven van die verplichtingen
3. Het plan van aanpak wordt periodiek in samenspraak met de belanghebbende geëvalueerd en indien nodig bijgesteld.

HOOFDSTUK 5. OVERIGE BEPALINGEN OVER VOORZIENINGEN

Artikel 5.1 Werkstage

1. Het college kan een voorziening in de vorm van een werkstage aanbieden.
2. Door de inzet van de werkstage mogen concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en mag geen onaanvaardbare verdringing van regulier werk plaatsvinden.
3. De voorziening werkstage wordt ingezet voor belanghebbenden die vanwege onvoldoende startkwalificaties of ontbrekende werkervaring niet direct de stap naar een reguliere baan kunnen maken.
4. Aan de werkstage zijn verder de volgende voorwaarden verbonden:
 - a. werken met behoud van uitkering;
 - b. werken bij een publiek/privaat bedrijf of instelling;
 - c. geen arbeidsovereenkomst en geen loonkostensubsidie;
 - d. maximale duur 3 maanden.
5. Bij de werkstage kunnen de volgende aanvullende voorzieningen worden ingezet:
 - a. begeleidingskosten ten behoeve van de belanghebbende aan de werkgever;
 - b. vergoeding van scholingskosten;
 - c. aanvullende dienstverlening als ondersteuning van werkgever dan wel de belanghebbende, voor zover dit noodzakelijk geacht wordt voor een succesvol traject gericht op duurzame arbeidsinschakeling.

Artikel 5.2 Proefplaatsing

1. Het college kan een voorziening, in de vorm van een proefplaatsing inzetten om de werkgever te stimuleren de belanghebbende een arbeidsovereenkomst aan te bieden.
2. Bij proefplaatsing verricht de belanghebbende onbeloonde werkzaamheden met behoud van uitkering.
3. De overige voorwaarden voor proefplaatsing zijn het volgende:
 - a. de belanghebbende in de proefplaatsing verricht minimaal 12 uur per week onbeloonde werkzaamheden;
 - b. de werkgever spreekt een schriftelijke intentie uit om de belanghebbende ná de periode van proefplaatsing een arbeidsovereenkomst aan te bieden voor minimaal 12 uur per week en met een minimale duur van zes maanden;

- c. de werkgever voert tijdens de proefplaatsing goed werkgeverschap en draagt zorg voor het afsluiten van een WA-verzekering voor de belanghebbende en een werkplek die voldoet aan de eisen die de Arboret aan de werkgever stelt.
4. In de overeenkomst wordt de duur en het aantal uren dat de belanghebbende arbeid dient te verrichten vastgelegd.
5. Het college kan, onverminderd artikel 17 van de verordening de proefplaatsing onmiddellijk beëindigen indien het college constateert dat aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 5.2 niet voldaan is of wordt.

Artikel 5.3 Arbeidsontwikkeltraject

1. Het college kan een arbeidsontwikkeltraject aanbieden ter bevordering van werknemersvaardigheden ter voorbereiding op een regulier dienstverband met of zonder loonkostensubsidie.
2. Een arbeidsontwikkeltraject is gericht op het verkleinen van de afstand tot de arbeidsmarkt door middel van het opdoen van werkervaring en het aanleren van werknemersvaardigheden.
3. Een arbeidsontwikkeltraject heeft een maximale duur van 12 maanden.
4. Deze termijn kan één maal met 12 maanden worden verlengd.

Artikel 5.4 Sociale activering

1. Het college kan sociale activering aanbieden ter bevordering van arbeidsparticipatie gericht op maatschappelijke participatie.
2. Sociale activering heeft een maximale duur van twaalf maanden.
3. Deze termijn kan telkens met 12 maanden worden verlengd.

Artikel 5.5 Scholing alleenstaande ouders met kinderen tot 5 jaar

1. Het college dient aan de alleenstaande ouder met een ontheffing van de arbeidsplicht, als bedoeld in artikel 9a, lid 1 Participatiewet, scholing aan te bieden. Scholing kan ook omscholing inhouden.
2. Voor de alleenstaande ouder zonder startkwalificatie is de aangeboden scholing bedoeld in lid 1 minimaal op het niveau van een startkwalificatie.
3. Voor de alleenstaande ouder die reeds in het bezit is van een startkwalificatie kunnen ook kortdurende opleidingen, stages of vrijwilligerswerk als instrument worden ingezet om de aansluiting met een eerder afgeronde opleiding of met een eerdere baan te behouden.

Artikel 5.6 Participatieplaats

1. Het college maakt gebruik van de bevoegdheid om, aan uitkeringsgerechtigden van 27 jaar of ouder, participatieplaatsen aan te bieden.
2. De participatieplaats dient aan de volgende voorwaarden te voldoen:
 - a. de uitkeringsgerechtigde verricht minimaal 12 uur per week onbeloonde additionele werkzaamheden;
 - b. de inlener voert goed werkgeverschap en draagt zorg voor het afsluiten van een WA-verzekering voor de uitkeringsgerechtigde.
3. Het college beoordeelt:
 - a. of de participatieplaats bijdraagt aan het vergroten van de kans op arbeidsinschakeling van de uitkeringsgerechtigde; en
 - b. of voortzetting van de participatieplaats, met het oog op in de persoonsgelegen factoren, zijn kans op arbeidsinschakeling aanmerkelijk verbetert.
4. Na negen maanden na aanvang van de participatieplaats, oordeelt het college conform lid drie van dit artikel over voortzetting van de participatieplaats.
5. Het college verlengt de participatieplaats tot maximaal 24 maanden, indien het college, bij uitvoering van het tweede lid van dit artikel, van oordeel is dat de participatieplaats de arbeidsmarktchansen van de uitkeringsgerechtigde vergroot.

Artikel 5.7 Detachering

1. Het college kan een voorziening in de vorm van detachering inzetten om de werkervaring van de uitkeringsgerechtigde of de jongere te vergroten, met als doel uitstroom naar de reguliere arbeid te bevorderen.
2. Bij detachering is de kandidaat in dienst van de uitvoerende organisatie en verricht werkzaamheden tegen een inleenvergoeding.

Artikel 5.7a Hoogte en duur van de vergoeding voor detachering

1. Het college betaalt de uitvoerende organisatie een vergoeding voor de detachering, mits voldaan is aan de voorwaarden zoals benoemd in artikel 5.7b.
2. De vergoeding van de detachering, als benoemd in het eerste lid, is de brutoloon som.

3. De duur van de vergoeding voor detachering is maximaal een jaar en niet langer dan de duur van de arbeidsovereenkomst.
4. De uitvoerende organisatie dient hiervoor de gemotiveerde aanvraag voor verlenging van de vergoeding van detachering, minimaal 2 maanden voor het einde van de arbeidsovereenkomst met de kandidaat, in bij het college.
5. Het college kan de duur van de vergoeding met maximaal 12 maanden verlengen.

Artikel 5.7b Voorwaarden van de vergoeding voor detachering

1. De uitvoerende organisatie en de werknemer gaan een arbeidsovereenkomst aan met een minimale duur van zes maanden.
2. De uitvoerende organisatie betaalt het geldende minimumloon aan de werknemer.
3. De uitvoerende organisatie sluit een inleenovereenkomst voor de individuele werknemer met een inlenende organisatie waarin het aantal uren en de duur van de arbeidsovereenkomst opgenomen zijn.
4. De inlenende werkgever betaalt een inleenvergoeding van minimaal 30% van het minimumloon.

Artikel 5.8 Beschut werk

(Gereserveerd voor nadere uitwerking vóór 1-7-2015)

Artikel 5.9 No-riskpolis

1. Het college kan aan een werkgever een no-riskpolis aanbieden als hiermee de uitstroom van een uitkeringsgerechtigde of een jongere kan worden vergroot.
2. De no-riskpolis wordt uitsluitend ingezet om de risico's van loonschade bij mogelijk verzuim door belanghebbende op een reguliere functie bij de werkgever te minimaliseren.
3. Door het vooraf afdekken van het risico van mogelijke uitval is er een grotere kans op een (duurzame) arbeidsrelatie.
4. De no-riskpolis is individueel maatwerk en wordt bepaald door het profiel van de uitkeringsgerechtigde of de jongere.
5. De no-riskpolis kan worden ingezet in *combinatie* met loonkostensubsidie of in *aansluiting* op een ander instrument (bijvoorbeeld na proefplaatsing).
6. De werkgever ontvangt van de gemeente een brief en de benodigde formulieren om de no-riskpolis te activeren.

Artikel 5.10 Loonkostentegemoetkoming gericht op re-integratie

1. Het college kan een loonkostentegemoetkoming verstrekken aan een werkgever om daarmee het opdoen van werkervaring of de overgang naar een reguliere functie bij betreffende werkgever of een andere werkgever voor belanghebbende mogelijk te maken.
2. De loonkostentegemoetkoming wordt slechts verstrekt als de werkgever een arbeidsovereenkomst heeft gesloten met de kwetsbare uitkeringsgerechtigde of de jongere voor de duur van tenminste zes maanden en deze overeenkomst daadwerkelijk van kracht is.

Artikel 5.10a Hoogte van de loonkostentegemoetkoming

De hoogte van de loonkostentegemoetkoming bedraagt:

- a. maximaal € 500, - per maand voor een dienstbetrekking van minimaal 36 uur per week, waarbij de totale loonkostentegemoetkoming per uitkeringsgerechtigde of jongere per werkgever maximaal € 3.000, - kan bedragen;
- b. maximaal € 400, - per maand voor een dienstbetrekking van 28 tot 36 uur per week, waarbij de totale loonkostentegemoetkoming per uitkeringsgerechtigde of jongere per werkgever maximaal € 2.400, - kan bedragen;
- c. maximaal € 300, - per maand voor een dienstbetrekking van 20 tot 28 uur per week, waarbij de totale loonkostentegemoetkoming per uitkeringsgerechtigde of jongere per werkgever maximaal € 1.800, - kan bedragen;
- d. maximaal € 150, - per maand voor een dienstbetrekking van 12 tot 20 uur per week, waarbij de totale loonkostentegemoetkoming per uitkeringsgerechtigde of jongere per werkgever maximaal € 900, - kan bedragen.

Artikel 5.10b Duur van de loonkostentegemoetkoming

1. De loonkostentegemoetkoming wordt niet langer dan voor de duur van de arbeidsovereenkomst toegekend met een maximum van zes maanden.
2. De loonkostentegemoetkoming wordt maandelijks toegekend aan de werkgever door het college.

Artikel 5.10c Aanvraag loonkostentegemoetkoming

1. De loonkostentegemoetkoming kan verstrekt worden aan alle bedrijven en instellingen zonder dat hierbij een beperking geldt ten aanzien van gemeente, provincie- of landsgrenzen.
2. De aanvraag van de loonkostentegemoetkoming wordt schriftelijk ingediend door de werkgever door middel van het "aanvraagformulier loonkostentegemoetkoming" uiterlijk binnen een maand na aanvang van de arbeidsovereenkomst.
3. De aanvraag als bedoeld in lid 2 wordt vergezeld van een door de uitkeringsgerechtigde of de jongere en werkgever ondertekende arbeidsovereenkomst.

Artikel 5.10d Vaststelling en betaling loonkostentegemoetkoming

1. Het college stelt de loonkostentegemoetkoming vast nadat de afgesproken periode waarover loonkostentegemoetkoming wordt verstrekt, is verstreken.
2. Het definitieve recht wordt vastgesteld op basis van het feitelijke aantal gewerkte uren door de uitkeringsgerechtigde of de jongere. Het feitelijke aantal gewerkte uren wordt bepaald aan de hand van de loonspecificaties van de uitkeringsgerechtigde of de jongere.
3. Binnen een maand na vaststelling, zoals genoemd in lid 1, wordt de loonkostentegemoetkoming uitbetaald aan de werkgever.
4. Het college verstrekt op verzoek van de werkgever maandelijks of per kwartaal een voorschot op de loonkostentegemoetkoming.

Artikel 5.11 Persoonlijke ondersteuning (jobcoach)

1. Het college kan aan een uitkeringsgerechtigde dan wel aan de persoon die direct voorafgaande aan zijn dienstverband uitkeringsgerechtigde was, of aan een jongere, persoonlijke ondersteuning aanbieden.
2. De jobcoach ondersteunt met een persoonlijk trainings- of inwerkprogramma en/of verzorgt de begeleiding/nazorg op de werkvloer.
3. De jobcoach begeleidt ook de werkgever.

Artikel 5.12 Ondersteuning bij leer-werktraject

1. Het college kan ondersteuning bij leer-werktraject aanbieden aan personen van:
 - a. 16 of 17 jaar van wie de leerplicht of de kwalificatieplicht nog niet is geëindigd; of
 - b. 18 tot 27 jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald; en
 - c. voor zover deze ondersteuning, naar het oordeel van het college, nodig is voor het volgen van een leer-werktraject.
2. De ondersteuning als bedoeld in lid 1 kan worden geboden in de vorm van:
 - a. assessment of onderzoek t.a.v. werknemersvaardigheden;
 - b. onderzoek in welke sector, branche, beroepsrichting een leerwerktraject mogelijk is;
 - c. plan van aanpak met doelstelling t.a.v. ontwikkelen van werknemersvaardigheden, beroepsvaardigheden en uitstroom;
 - d. inzet branche gerichte opleiding; of
 - e. een financiële bijdrage voor begeleiding op de werkplek door de werkgever.
3. De financiële bijdrage voor begeleiding als bedoeld in lid 2 onder e. wordt slechts verstrekt als de werkgever een leer-werkovereenkomst heeft gesloten met de jongere voor de duur van tenminste zes maanden en deze overeenkomst daadwerkelijk van kracht is.
4. Het college geeft voorafgaand aan het dienstverband toestemming voor een financiële bijdrage voor begeleiding en besluit binnen zes weken na aanvang van de leer-werkovereenkomst over de hoogte en de duur van de bijdrage.

Artikel 5.12a Duur van de ondersteuning

De ondersteuning bij leer-werktraject duurt maximaal 6 maanden. In incidentele gevallen kan deze termijn eenmaal worden verlengd.

Artikel 5.13 Vergoedingen

1. Het college kan een vergoeding verstrekken voor de kosten die een uitkeringsgerechtigde of een jongere moet maken in het kader van een re-integratietraject, voor zover deze naar het oordeel van het college noodzakelijk is om de kansen op de arbeidsmarkt te vergroten.
2. Het college betreft bij zijn oordeel over de noodzaak:
 - a. het belang van de te maken kosten in verband met de re-integratie van de belanghebbende; en
 - b. de beschikbaarheid van de voorliggende voorzieningen.
3. Voor de volgende vergoedingen kan een uitkeringsgerechtigde of een jongere in aanmerking komen:

- a. reiskosten, indien re-integratie buiten de gemeente Weert plaatsvindt en gebruik wordt gemaakt van het goedkoopste openbaar vervoertarief. Indien het openbaar vervoer niet doelmatig wordt geacht dan kan een kilometervergoeding van maximaal € 0,19 per kilometer (op basis van de kortste route in de routeplanner van de ANWB) worden verstrekt.
- b. aanschaf van een vervoermiddel, bijvoorbeeld een fiets. Hierbij geldt een maximum van €100. Deze vergoeding wordt eenmalig verstrekt.

HOOFDSTUK 6. INKOMSTENVRIJLATING

In de Participatiewet is geregeld dat gedurende een beperkte periode een deel van de inkomsten uit deeltijdarbeid niet met de bijstand of uitkering verrekend wordt. De wet kent drie inkomstenvrijlatingen: een reguliere inkomstenvrijlating (artikel 31 lid 2 onder n Participatiewet), een aanvullende inkomstenvrijlating voor alleenstaande ouders (artikel 31 lid 2 onder r Participatiewet) en een inkomstenvrijlating voor medisch uren beperkten (artikel 31 lid 1 onder z Participatiewet).

Artikel 6.1 Toepassing inkomstenvrijlating

1. Het college past de inkomstenvrijlating toe bij eerste werkaanvaarding tijdens de uitkeringsperiode.
2. Van een eerste werkaanvaarding – genoemd in lid 1 – is eveneens sprake indien de bestaande arbeidsuren uitgebreid worden met minimaal 3 uur per week. De vrijlating geldt dan voor alle inkomsten uit arbeid en niet slechts voor de nieuw gegenereerde inkomsten.
3. Toepassing van inkomstenvrijlating geldt zowel voor personen met een uitkering op grond van de Participatiewet, als op grond van de IOAW en IOAZ.
4. In afwijking van het eerste en tweede lid, wordt geen inkomstenvrijlating toegepast over inkomsten die door belanghebbende zijn verzwegen en waarbij het te veel of ten onrechte verstrekte uitkering alsnog door het college wordt teruggevorderd of verrekend.

Artikel 6.2 Inkomstenvrijlating alleenstaande ouders

Het college past de inkomstenvrijlating alleenstaande ouders toe indien:

- a. de alleenstaande ouder de volledige zorg heeft voor een ten laste komend kind tot 12 jaar;
- b. de periode van zes aaneengesloten maanden van inkomstenvrijlating als bedoeld in artikel 5.1 is verstreken; en
- c. een volledige uitstroom naar werk (nog) niet haalbaar is.

Artikel 6.3 Uitsluiting

Geen recht op een inkomstenvrijlating en inkomstenvrijlating alleenstaande ouders bestaat als een uitkeringsgerechtigde:

- a. inkomsten uit illegale arbeid verworven heeft;
- b. de inlichtingenplicht niet is nagekomen door geen, onjuiste of onvolledige mededeling van inkomsten uit arbeid te doen;
- c. binnen 6 maanden na beëindiging van de uitkering weer een beroep op uitkering doet en in de uitkeringsperiode voorafgaand aan de beëindiging een inkomstenvrijlating is toegepast.
- d. jonger is dan 27 jaar (artikel 31, lid 7 van de Participatiewet).

Artikel 6.4 Eenmalige toekenning inkomstenvrijlating

1. De inkomstenvrijlating als bedoeld in artikel 6.1 en artikel 6.2 wordt één maal per uitkeringsperiode toegekend.
2. Als dezelfde uitkeringsperiode wordt aangemerkt:
 - a. de periode waarin een uitkering aaneengesloten of na een onderbreking die korter is dan 30 dagen wordt voortgezet;
 - b. de situatie waarin sprake is van voortzetting van een uitkering die in een andere gemeente reeds werd verstrekt;
 - c. de situatie waarin na wijziging van bijvoorbeeld woon- of gezinssituatie de uitkering met een andere norm wordt voortgezet.

Artikel 6.5 De toekenning

1. Het college besluit ambtshalve dat er recht bestaat op een inkomstenvrijlating, nadat de belanghebbende aan de voorwaarden heeft voldaan.
2. De inkomstenvrijlating gaat in op de eerste dag van de maand waaraan de inkomsten moeten worden toegerekend.

Artikel 6.6 Beëindiging en terugvordering

1. Het college beëindigt de inkomstenvrijlating als bedoeld in artikel 6.1 en artikel 6.2 per direct als de vrijlating is toegepast op grond van door de uitkeringsgerechtigde onjuiste en/of onvolledige verstrekte informatie.
2. Het college vordert de ten onrechte verstrekte vrijlating terug indien de inkomstenvrijlating ten onrechte is toegepast.

Artikel 6.7 Toepassing inkomstenvrijlating medisch urenbeperkten

1. Het college past de inkomstenvrijlating voor medisch urenbeperkten toe nadat is vastgesteld dat iemand daadwerkelijk medisch urenbeperkt is.
2. De beoordeling van de medische urenbeperking wordt uitgevoerd door het UWV.
3. De toepassing van deze inkomstenvrijlating heeft een structureel karakter.
4. Deze vrijlating kan niet worden toegepast in combinatie met de vrijlatingen genoemd onder artikel 6.1 en 6.2.

HOOFDSTUK 7. KINDEROPVANG**Artikel 7.1 Tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang**

1. Het college maakt gebruik van de bevoegdheid om op grond van artikel 1.13 van de Wko een tegemoetkoming te verstrekken aan een uitkeringsgerechtigde ouder als aanvulling op de kinderopvangtoeslag van de Belastingdienst.
2. Een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang wordt verstrekt indien:
 - a. de kinderopvang naar het oordeel van het college noodzakelijk is voor de scholing of re-integratie van de uitkeringsgerechtigde;
 - b. de kinderopvang voldoet aan de bepalingen genoemd in de Wko;
 - c. de kinderopvang betrekking heeft op een ten laste van de ouder komend kind.
3. In afwijking van het gestelde in lid 2 kan het college een tegemoetkoming verstrekken aan een alleenstaande ouder, voor de duur van maximaal zes maanden, indien:
 - a. de ouder minimaal drie maanden een uitkering op grond van de Participatiewet, IOAW of IOAZ heeft ontvangen; en
 - b. is uitgestroomd door het aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid, dan wel het vestigen als zelfstandige ondernemer.
4. Een ouder en diens partner worden voor de toepassing van deze beleidsregels geacht gezamenlijk één aanspraak op een tegemoetkoming te hebben.

Artikel 7.2 Hoogte en duur van de tegemoetkoming

1. De hoogte van de tegemoetkoming is afhankelijk van de kosten van de kinderopvang per kind die worden bepaald door:
 - a. het aantal uren kinderopvang per kind dat naar het oordeel van het college noodzakelijk is;
 - b. de voor de kinderopvang te betalen uurprijs;
 - c. soort kinderopvang.
2. Bij de berekening van de tegemoetkoming wordt gerekend met het maximale uurtarief voor kinderopvang dat jaarlijks door de Belastingdienst wordt vastgesteld.
3. In afwijking van het gestelde in lid 2 wordt bij de vaststelling van de hoogte van de tegemoetkoming uitgegaan van de werkelijke kosten als er naar het oordeel van het college geen adequate kinderopvang beschikbaar is tegen een uurtarief zoals bedoeld in lid 2.
4. Het college verleent de tegemoetkoming zolang de scholing of het traject gericht op arbeidsinschakeling duurt.

Artikel 7.3 Ingangsdatum van de tegemoetkoming

1. Het college stelt de ingangsdatum van de tegemoetkoming vast op de dag waarop de scholing of het traject gericht op arbeidsinschakeling begint, of zoveel later als de kinderopvang daadwerkelijk begint.
2. In afwijking van lid 1 kan het college de ingangsdatum van de tegemoetkoming vaststellen op een datum, gelegen voor de dag waarop de scholing of het traject gericht op arbeidsinschakeling is begonnen, als dit naar het oordeel van het college noodzakelijk is om tijdige plaatsing bij het kindercentrum of gastouderbureau te realiseren.

Artikel 7.4 Uitbetaling

1. De tegemoetkoming wordt in maandelijkse termijnen rechtstreeks uitbetaald aan de kinderopvangorganisatie, op basis van een door de ouder afgegeven machtiging.
2. De tegemoetkoming wordt betaald op basis van een factuur.

HOOFDSTUK 8. SLOTBEPALINGEN

Artikel 8.1 Citeertitel en inwerkingtreding

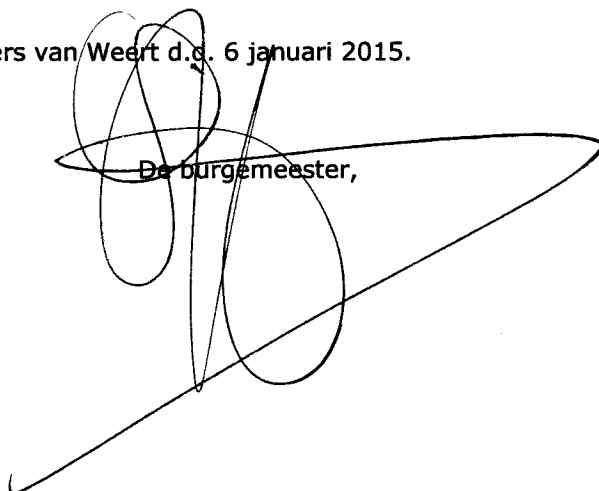
1. Deze beleidsregel treedt één dag na bekendmaking in werking.
2. Met de inwerkingtreding van deze beleidsregel worden de op 18 februari 2014 door het college vastgestelde "Beleidsregels re-integratie Weert 2014" ingetrokken.
3. Deze beleidsregel wordt aangehaald als "Beleidsregel Re-integratie gemeente Weert 2015".

Aldus vastgesteld door Burgemeester en Wethouders van Weert d.d. 6 januari 2015.

De secretaris,

De burgemeester,

BIJLAGE I SCHEMA RE-INTEGRATIEINSTRUMENTEN EN DOELGROEPEN

Regeling	Instrument	Doelgroep	Omschrijving
Verordening			
Art. 5 ver.	Werkstage	2 en 3	Belanghebbende die nog niet actief is geweest op en met afstand tot de arbeidsmarkt
Art. 5a. ver.	Proefplaatsing	1 en 2	Doel is werkervaring opdoen in toekomstige functie en ervaren of baan passend is en om werkgever te bewegen om in dienst te nemen.
Art. 5b. ver.	Arbeidsontwikkeltraject	2 en 3	Uitkeringsgerechtigde of jongere die nog niet actief is geweest met afstand tot de arbeidsmarkt
Art. 6 ver.	Sociale activering	2 en 3	Uitkeringsgerechtigde of jongere met een grote afstand tot de arbeidsmarkt.
Art. 7 ver.	Scholing	1 en 2	Uitkeringsgerechtigde of jongere. Scholing moet bijdragen aan het vergroten van de kansen op de arbeidsmarkt. Het gaat om incidentele kortdurende goedkope opleidingen.
Art. 8 ver.	Participatieplaats	2 en 3	Uitkeringsgerechtigde van 27 jaar of ouder; het leren werken of het (opnieuw) wennen aan werken staan centraal.
Art. 9 ver.	Scholing gedurende participatieplaats	2 en 3	Uitkeringsgerechtigde van 27 jaar of ouder die werkt in participatieplaats.
Art. 10 ver.	Detachering	1 en 2	Uitkeringsgerechtigde of jongere
Art. 11 ver.	Beschut werk	1, 2 en 3	Belanghebbende (ook nutter) die door een lichamelijke, verstandelijke of psychische beperking een zodanige mate van begeleiding of aanpassing van de werkplek nodig heeft dat van een reguliere werkgever redelijkerwijs niet verwacht kan worden dat hij deze in dienst neemt.
Art. 12 ver.	No risk polis	1 en 2	Uitkeringsgerechtigde of jongere die werk heeft gekregen.
Art. 13 ver.	Loonkostentegemoetkoming	1 en 2	Kwetsbare uitkeringsgerechtigde of jongere die: <ul style="list-style-type: none"> • Voorafgaand aan indienstneming gedurende 6 maanden geen betaalde werkzaamheden heeft verricht; of • Geen startkwalificatie bezit; of • Ouder is dan 50 jaar; of • Alleenstaande ouder is.
Art. 14 ver.	Persoonlijke ondersteuning/jobcoach	1 en 2	Uitkeringsgerechtigde of jongere.
Art. 15 ver.	Overige	1, 2 en 3	-
	Leer-werktrajecten		Jongeren zonder startkwalificatie
Wet	Inkomstenvrijlating	1 en 2	Uitkeringsgerechtigde
Beleid	Kinderopvang	1 en 2	Uitkeringsgerechtigde of jongere

Bijlage 2:

*Beleidsregel
tegenprestatie
gemeente Weert 2015*

BELEIDSREGEL TEGENPRESTATIE GEMEENTE WEERT 2015

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Weert;

gelet op de verordening Tegenprestatie Participatiewet gemeente Weert 2015;
gelet op artikel 7, eerste lid, onderdeel a, sub c van de Participatiewet;
gelet op artikel 34, eerste lid, onderdeel a, sub c van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
gelet op artikel 35, eerste lid, onderdeel d van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

besluit vast te stellen de Beleidsregel tegenprestatie gemeente Weert 2015.

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in deze beleidsregel worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de Algemene wet bestuursrecht en de verordening Tegenprestatie Participatiewet gemeente Weert 2015.
2. In deze beleidsregel wordt verstaan onder vrijwilligerswerk: werk dat in enig georganiseerd verband, onverplicht en onbetaald wordt verricht ten behoeve van anderen of de samenleving.

Artikel 2. Voorwaarden

1. Bij het opdragen van de tegenprestatie geeft het college een duidelijke omschrijving van de te verrichten werkzaamheden, de duur en omvang van de tegenprestatie, zodat voor uitkeringsgerechtigde duidelijk is wat van hem wordt verwacht.
2. Het college is niet beperkt in het aanwijzen van werkzaamheden die als tegenprestatie kunnen worden ingezet voor zover die werkzaamheden voldoen aan de in artikel 3 lid 1 van de verordening Tegenprestatie gemeente Weert 2015 genoemde voorwaarden.

Artikel 3. Inhoud tegenprestatie (activiteiten)

Het college kan in ieder geval de volgende activiteiten als tegenprestatie inzetten:

- a. ondersteunende activiteiten bij maatschappelijke organisaties;
- b. ondersteunende activiteiten in wijken;
- c. additioneel beheer openbare ruimte;
- d. ondersteunende activiteiten bij evenementen;
- e. ondersteunende activiteiten bij stichtingen en verenigingen.

Artikel 4. Aantoonbaar voldoende maatschappelijke activiteiten of vrijwilligerswerk en mantelzorgactiviteiten

Indien de belanghebbende aantoonbaar voldoende vrijwilligerswerk of maatschappelijke activiteiten verricht, wordt geen tegenprestatie opgelegd en houdt het college rekening met de volgende omstandigheden en voorwaarden:

- a. de maximale belastbaarheid van de belanghebbende, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de belanghebbende;
- b. het aantal uren dat de uitkeringsgerechtigde vrijwilligerswerk, maatschappelijke activiteiten of mantelzorg verricht;
- c. de maximale duur en omvang van de tegenprestatie zoals dit in de verordening Tegenprestatie gemeente Weert 2015 is vastgesteld.

Artikel 5. Verzekering en aansprakelijkheid

Het college draagt zorg voor het afsluiten van een wettelijke aansprakelijkheids- en ongevallenverzekering voor de belanghebbende tijdens het verrichten van de tegenprestatie.

Artikel 6. Inwerkingtreding

Deze beleidsregel treedt in werking met ingang van 1 januari 2015.

Artikel 7. Citeertitel

Deze beleidsegel wordt aangehaald als: "Beleidsregel tegenprestatie gemeente Weert 2015".

Aldus vastgesteld door Burgemeester en Wethouders van Weert d.d. 6 januari 2015.

De secretaris,

De burgemeester,

Toelichting Beleidsregel tegenprestatie

Het college stelt ter nadere uitvoering van de verordening tegenprestatie regels vast waarin wordt vastgelegd welke aanvullende activiteiten het college in ieder geval kan aanbieden, de voorwaarden die daarbij gelden en welke activiteiten in ieder geval als tegenprestatie worden aangemerkt, voor zover daarover in deze verordening geen nadere bepalingen zijn opgenomen.

Het college is bevoegd een uitkeringsgerechtigde te verplichten naar vermogen een tegenprestatie te verrichten, ook als die tegenprestatie niet direct samenhangt met de arbeidsinschakeling. Een uitkeringsgerechtigde van achttien jaar of ouder, maar jonger dan de pensioengerechtigde leeftijd, is vanaf de dag van melding gehouden naar vermogen een tegenprestatie te verrichten. Dit is vastgelegd in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet.

De tegenprestatie bestaat uit de plicht om naar vermogen door het college opgedragen onbeloonde maatschappelijk nuttige activiteiten te verrichten, naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt. De plicht voor de uitkeringsgerechtigde om naar vermogen een tegenprestatie te verrichten, bestaat naast de overige verplichtingen (de arbeids- en re-integratieplicht).

De tegenprestatie is gebaseerd op het principe van wederkerigheid: iedereen die een uitkering ontvangt, dient iets terug te doen voor de samenleving. Een tegenprestatie kan dus opgedragen worden aan alle uitkeringsgerechtigden ongeacht hun afstand tot de arbeidsmarkt en ongeacht de vorm van bijstandsverlening. Het primaire doel van de tegenprestatie is dan ook dat iemand maatschappelijk nuttige activiteiten verricht. De hoofdlijn is dat het verrichten van een tegenprestatie het accepteren van passende arbeid of van re-integratieinspanningen niet mag belemmeren. Immers, het uitgangspunt 'werk boven uitkering' staat voorop.

In de regio Midden-Limburg hechten we er veel waarde aan dat mensen maatschappelijk nuttige activiteiten op vrijwillige basis uitvoeren. De gemeente beoordeelt of de uitkeringsgerechtigde met de activiteiten die hij vrijwillig verricht, ook zijn verplichtingen nakomt.

De tegenprestatie wordt afgestemd op de individuele omstandigheden. Ook is er nauwkeurig gekeken naar de activiteiten die als tegenprestatie worden ingezet. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan: sneeuwruimen, zwerfafval opruimen, tuinonderhoud bij hulpbehoevende inwoners, ramen wassen bij verenigingen, seizoenswerkzaamheden bij een openluchtmuseum, opknappen van speeltuinen e.d.

Bijlage 3:

*Beleidsregel BUIG
gemeente Weert 2015*

Beleidsregel BUIG gemeente Weert 2015

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Weert;

gelet op artikel 4b, 14, 16a, 17, 21, 25 en 48 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel 4b, 14, 16a, 17, 21, 25 en 48 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

besluit vast te stellen de Beleidsregel BUIG gemeente Weert 2015.

Artikel 1 Definities

Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Ioaw), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Ioaz) en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Artikel 2 Algemeen

Het college maakt gebruik van de bevoegdheid:

- a. Tot het ambtelijk, danwel op schriftelijke aanvraag, vast te stellen of een persoon medisch urenbeperkt is als bedoeld in artikel 4b lid 2 van de Ioaw en artikel 4b lid 2 van de Ioaz;
- b. Tot het bepalen van de benodigde gegevens en de wijze waarop deze gegevens worden verstrekt ten behoeve van het recht op uitkering als bedoeld in artikel 14 lid 1 en 2 Ioaw en artikel 14 lid 1 en 2 Ioaz;
- c. Tot het aanbieden van de mogelijkheid om met toestemming van de belanghebbende zijn woning binnen te treden als bedoeld in artikel 14 lid 2 Ioaw en artikel 14 lid 2 Ioaz;
- d. Tot het instellen van een onderzoek en tot het herzien van de uitkering als bedoeld in artikel 14 lid 6 Ioaw en artikel 14 lid 6 Ioaz;
- e. Tot het besluiten dat de uitkering wordt toegekend vanaf de dag dat de aanvraag is ingediend als bedoeld in artikel 16a lid 3 Ioaw en artikel 16a lid 2 Ioaz;
- f. Tot het opschorten van het recht op uitkering als bedoeld in artikel 17 lid 1 Ioaw en artikel 17 lid 1 Ioaz;
- g. Tot het herzien of intrekken van een besluit tot toekenning van uitkering als bedoeld in artikel 17 lid 3 Ioaw en artikel 17 lid 3 Ioaz;
- h. Tot het intrekken van het besluit tot toekenning van uitkering als bedoeld in artikel 17 lid 4 Ioaw en artikel 17 lid 4 Ioaz;
- i. Tot het uitbetalen van de uitkering over een kortere periode als bedoeld in artikel 21 lid 2 Ioaw en artikel 21 lid 2 Ioaz;
- j. Tot verrekening met de uitkering als bedoeld in artikel 25 lid 4 Ioaw en artikel 25 lid 4 Ioaz;
- k. Tot het verstrekken van gegevens als bedoeld in artikel 48 lid 1 Ioaw en artikel 48 lid 1 Ioaz.

Artikel 3 van overeenkomstige toepassing

Ten aanzien van de bevoegdheden als bedoeld in beleidsregel 2 zijn de eerder vastgestelde beleidsregels in het kader van de Participatiewet van overeenkomstige toepassing en wordt naar analogie gehandeld.

Artikel 4 cliëntenparticipatie

Cliëntenparticipatie als bedoeld in artikel 42 van de Ioaw en artikel 42 van de Ioaz wordt gerealiseerd en vormgegeven door middel van de regels in de verordening cliëntenparticipatie Participatiewet gemeente Weert 2015, waarbij de bepalingen in deze verordening van overeenkomstige toepassing zijn voor de Ioaw en Ioaz en waarbij naar analogie gehandeld wordt.

Artikel 5 nadere uitwerking

1. Het college kan de beleidsregels nader uitwerken in uitvoeringsregels.
2. Het college verleent mandaat ten aanzien van de bevoegdheid genoemd in lid 1 aan het afdelingshoofd Werk, Inkomen en Zorgverlening.

Artikel 6 intrekking bestaande beleidsregels

Met de inwerkingtreding van deze beleidsregel worden de "beleidsregels BUIG", zoals deze zijn vastgesteld door het college op 13 maart 2012 ingetrokken.

Artikel 7 Inwerkingtreding en citeertitel

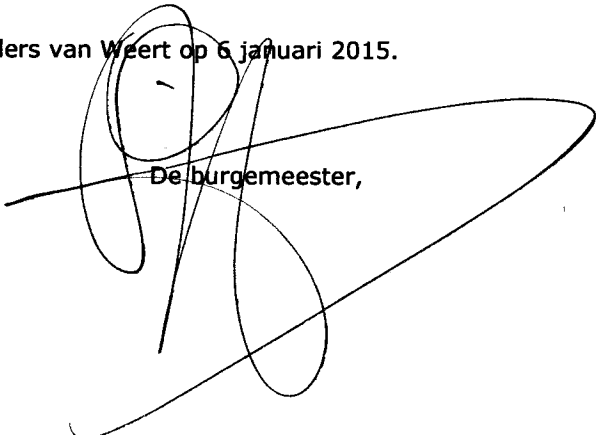
1. Deze beleidsregels treden, met terugwerkende kracht, in werking met ingang van 1 januari 2015.
2. Deze beleidsregels kunnen worden aangehaald als "Beleidsregels BUIG"

Aldus vastgesteld door Burgemeester en Wethouders van Weert op 6 januari 2015.

De secretaris,

A handwritten signature consisting of several overlapping, diagonal strokes.

De burgemeester,

A large, complex handwritten signature with multiple loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Bijlage 4:

*Beleidsregel boete
gemeente Weert 2015*

Beleidsregel boete gemeente Weert 2015

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Weert;

gelet op artikel 18a en artikel 60b, tweede lid van de Participatiewet;
gelet op artikel 20a van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
gelet op artikel 20a van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

besluit vast te stellen de Beleidsregel boete gemeente Weert 2015.

Artikel 1 Definities

1. Alle begrippen die in deze beleidsregel worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet (PW), Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Ioaw), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Ioaz) en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).
2. Deze beleidsregel verstaat onder:
 - a. Wet SUWI: Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
 - b. Inlichtingenplicht: de verplichting zoals omschreven in artikel 17 lid 1 PW, artikel 13 lid 1 Ioaw, artikel 13 lid 1 Ioaz, artikel 30c lid 1 en 2 Wet SUWI;
 - c. WIZ: de afdeling Werk, Inkomen en Zorgverlening van de gemeente Weert;
 - d. maatregelverordening: de maatregelverordening Weert 2010, danwel de maatregelverordening Weert 2012, danwel de afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2015;
 - e. recidivebepaling: de bepaling zoals opgenomen in artikel 18a lid 5 PW, artikel 20a lid 5 Ioaw of artikel 20a lid 5 Ioaz;
 - f. pseudoverrekening: de verrekening als bedoeld in artikel 60b lid 2 PW;
 - g. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Weert

Artikel 2 Aanvraag

1. Bij een aanvraag om bijstand of een uitkering op grond van de Ioaw of Ioaz wordt bij schending van de inlichtingenplicht afgezien van een boetebeoordeling.
2. In afwijking van lid 1 kan, indien het college dit noodzakelijk acht, een boetebeoordeling plaatsvinden.

Artikel 3 Schriftelijke waarschuwing

1. Indien door de schending van de inlichtingenplicht geen benadeling heeft plaatsgevonden wordt, onverminderd artikel 18a lid 4 PW, artikel 20a lid 4 Ioaw en artikel 20a lid 4 Ioaz, volstaan met een schriftelijke waarschuwing.
2. In afwijking van lid 1 wordt een boete opgelegd indien in de voorafgaande periode van twee jaar te rekenen vanaf de datum waarop eerder aan de belanghebbende een waarschuwing of maatregel op grond van de maatregelverordening is gegeven wegens schending van de inlichtingenplicht.

Artikel 4 Verwijtbaarheid

1. Bij verminderde verwijtbaarheid wordt de boete lager vastgesteld.
2. De boete bedraagt bij verminderde verwijtbaarheid 25% van het benadelingsbedrag, danwel in het geval er geen sprake is van een benadelingsbedrag 25% van het in artikel 2 Boetebesluit sociale zekerheidswetten genoemde minimumbedrag.
3. In afwijking van lid 2 wordt de boete in het geval van toepassing wordt gegeven aan de recidivebepaling vastgesteld op 50% van het benadelingsbedrag.

Artikel 5 Pseudoverrekening

Bij een verzoek tot pseudoverrekening besluit het college zoals zij volgens de verordening recidive bestuurlijke boete gemeente Weert 2015 ten aanzien van de verrekening van een zelf opgelegde boete zou doen.

Artikel 6 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen afwijken van de bepalingen in deze beleidsregel, indien toepassing ervan tot kennelijke onbillijkheid leidt.

Artikel 7 Nadere uitwerking

1. Het college kan de beleidsregel nader uitwerken in uitvoeringsregels.
2. Het college verleent ondermandaat ten aanzien van de bevoegdheid genoemd in lid 1 aan het afdelingshoofd van WIZ.

Artikel 8 Intrekking bestaande beleidsregels

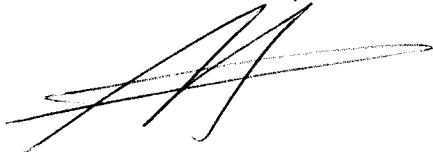
Met de inwerkingtreding van deze beleidsregel worden de "beleidsregels boete Weert", zoals deze zijn vastgesteld door het college op 21 mei 2013 ingetrokken.

Artikel 9 Inwerkingtreding en citeertitel

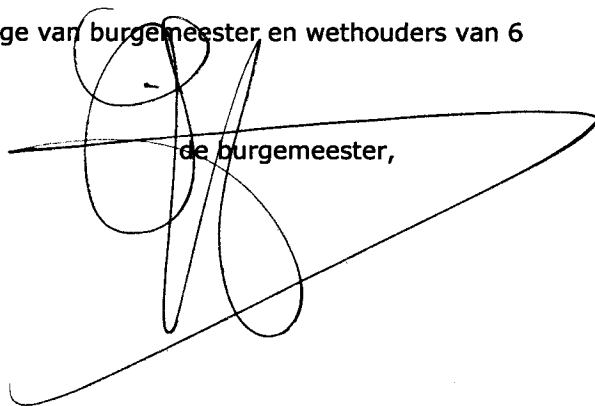
1. Deze beleidsregel kan worden aangehaald als beleidsregel boete gemeente Weert 2015.
2. Deze beleidsregel treedt, met terugwerkende kracht, in werking met ingang van 1 januari 2015.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het college van burgemeester en wethouders van 6 januari 2015

De secretaris,

de burgemeester,

Bijlage 5:

Beleidsregels terug- en invordering PW, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2015

Beleidsregels terug- en invordering PW, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2015

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Weert;

gelet op de artikelen 58, 59 en 60a van de Participatiewet, de artikelen 25, 26 en 28 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en de artikelen 25, 26 en 28 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

besluit vast te stellen de Beleidsregels terug- en invordering PW, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2015.

HOOFDSTUK 1 ALGEMEEN

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de PW, IOAW, IOAZ en de Algemene wet bestuursrecht.
2. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
 - a. bruteren: het verhogen van de vordering met de loonbelasting en premies volksverzekeringen waarvoor de gemeente die de uitkering verstrekt krachtens de Wet op de loonbelasting 1964 inhoudingsplichtig is, voor zover deze belasting en premies niet verrekend kunnen worden met de door het college af te dragen loonbelasting en premies volksverzekeringen;
 - b. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Weert;
 - c. fraudevordering: vordering in verband met ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleende uitkering als gevolg van het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht;
 - d. inlichtingenplicht: verplichting genoemd in artikel 17, eerste lid van de PW, artikel 13, eerste lid van de IOAW, artikel 13, eerste lid van de IOAZ en artikel 30c, tweede en derde lid van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
 - e. IOAW: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
 - f. IOAZ: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
 - g. uitkering: de door het college verleende bijstand in het kader van de PW, IOAW en IOAZ;
 - h. PW: de Participatiewet.

Artikel 2. Algemene bepaling met betrekking tot de bevoegdheid tot herziening, intrekking, terugvordering en brutering

Het college acht zich verplicht tot de aanpak van fraude. In dit kader:

- a. herziet dan wel trekt het college het recht op uitkering in, indien de uitkering tot een te hoog bedrag dan wel ten onrechte is verleend;
- b. maakt het college ten volle gebruik van de bevoegdheid tot terugvordering zoals deze haar op grond van artikel 58, tweede lid en artikel 59 van de PW alsmede artikel 25, tweede lid en artikel 26 van de IOAW en IOAZ toekomt; en
- c. bruteert het college de vordering, welke is ontstaan door gebruik te maken van de onder b genoemde bevoegdheden, bij gebreke van niet tijdige betaling.

Artikel 3. Uitzonderingen voortvloeiende uit de jurisprudentie

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 2, aanhef en onder b vordert het college een door haar na ontvangst van een signaal ten onrechte of tot een te hoog bedrag verstrekte uitkering niet terug, voor zover deze uitkering ook zes maanden na ontvangst van dit signaal nog onterecht of tot een te hoog bedrag is verleend, tenzij belanghebbende in dit kader de inlichtingenplicht heeft geschonden.
2. Onder een signaal als genoemd in het eerste lid wordt verstaan relevante informatie waaruit kan worden afgeleid dat sprake is van een dusdanige fout, dat het college op grond daarvan actie zou moeten ondernemen.
3. In afwijking van het bepaalde in artikel 2, aanhef en onder b beperkt het college de terugvordering tot het bedrag dat te veel aan bijstand zou zijn verstrekt, zo belanghebbende wel aan de inlichtingenplicht had voldaan, indien sprake is van intrekking van het recht op bijstand over een langere periode omdat belanghebbende over de gehele periode in beperkte mate beschikte over in aanmerking te nemen vermogen.
4. In afwijking van het bepaalde in artikel 2, aanhef en onder c ziet het college af van brutering indien sprake is van een vordering die is ontstaan buiten toedoen van belanghebbende en hem niet kan worden verweten dat de betaling van de schuld niet reeds is voldaan in het kalenderjaar waarop deze betrekking heeft.

HOOFDSTUK 2 GEHEEL OF GEDEELTELIJK AFZIEËN VAN VERDERE TERUGVORDERING

Artikel 4. Reikwijdte

De bepalingen in dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op fraudevorderingen die op of na 1 januari 2013 zijn ontstaan.

Paragraaf 2.1 Kwijtschelding in verband met het gedurende een bepaalde periode voldoen aan de betalingsverplichtingen

Artikel 5. Afzien van terugvordering of van verdere terugvordering na het voldoen aan de betalingsverplichting

1. In afwijking van artikel 2, aanhef en onder sub b besluit het college af te zien van terugvordering of van verdere terugvordering van uitkering indien de belanghebbende:
 - a. gedurende vijf jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan en ten minste 75% van de hoofdsom van de vordering heeft voldaan; of
 - b. gedurende vijf jaar niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan, maar het achterstallige bedrag over die periode, vermeerderd met de daarover verschuldigde wettelijke rente en de op de invordering betrekking hebbende kosten, alsnog heeft betaald en ten minste 75% van de hoofdsom van de vordering heeft voldaan; of
 - c. gedurende tien jaar geen betalingen heeft verricht en niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten.
2. In beginsel wordt een besluit als bedoeld in het eerste lid, aanhef, onder a. of b. slechts genomen als de belanghebbende daarom schriftelijk heeft verzocht. Tot toepassing van het eerste lid, aanhef en onder c. wordt uitsluitend ambtshalve besloten.
3. De in het eerste lid onder a. en b. genoemde termijn van vijf jaar is drie jaar indien het gemiddeld inkomen van de belanghebbende in die periode de beslagvrije voet bedoeld in de artikelen 475c en 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering niet te boven is gegaan.

Artikel 6. Uitzondering

1. Artikel 5 is niet van toepassing ten aanzien van vorderingen die:
 - a. het gevolg zijn van schending van de inlichtingenplicht dan wel tekortschietend besef van verantwoordelijkheid;
 - b. door pand of hypotheek op een goed of goederen zijn gedekt, behoudens voor zover zij niet op die goederen verhaald kunnen worden.
2. Het op basis van artikel 5 genomen besluit tot (gedeeltelijk) afzien van terugvordering wordt ingetrokken, indien op een later tijdstip blijkt dat belanghebbende onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

Paragraaf 2.2 Kwijtschelding in verband met kruimelbedragen**Artikel 7. Afzien van terugvordering bij kruimelbedragen**

In afwijking van het bepaalde in artikel 2, aanhef en onder sub b:

- a. ziet het college af van het nemen van een terugvorderingsbesluit indien de terug te vorderen uitkering een bedrag van € 150,00 op netto basis per kalenderjaar niet te boven gaat.
- b. ziet het college niet af van terugvordering indien de terugvordering het gevolg is van het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht.

Paragraaf 2.3 Schuldregeling**Artikel 8. Geheel of gedeeltelijk afzien van terugvordering bij schulden**

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 60c van de PW en artikel 29a van de IOAW en IOAZ, verleent het college medewerking aan een schuldregeling indien:
 - a. redelijkerwijs te voorzien is dat de belanghebbende niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden;
 - b. redelijkerwijs te voorzien is dat een schuldregeling met betrekking tot alle vorderingen van de overige schuldeisers zonder een zodanig besluit niet tot stand zal komen; en
 - c. de vordering van de gemeente wegens teruggevorderde uitkering ten minste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang.
2. Het eerste lid is niet van toepassing indien:
 - a. de terugvordering van uitkering het gevolg is van verwijtbaar gedrag van de belanghebbende dan wel de vordering ziet op bijstand die is verstrekt in de vorm van een geldlening op grond van het bepaalde in artikel 48, tweede lid, aanhef en onder b, van de PW;
 - b. de vordering wordt gedekt door pand of hypotheek op een goed of goederen, behoudens voor zover de vordering niet op die goederen verhaald kan worden.
3. Het besluit om medewerking te verlenen aan een schuldregeling wordt ingetrokken indien:
 - a. niet binnen twaalf maanden nadat dat besluit is bekendgemaakt, een schuldregeling tot stand is gekomen die voldoet aan de eisen bedoeld in het eerste lid;
 - b. de belanghebbende de aan de schuldregeling verbonden verplichting ondanks eerdere waarschuwing blijft schenden; dan wel
 - c. onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

HOOFDSTUK 3 INVORDERING

Paragraaf 3.1 De betalingsverplichting

Artikel 9. Algemeen

1. Het college start de invordering gelijktijdig met de afgifte van het besluit tot terugvordering en hanteert daarbij de in artikel 4:87 van de Awb genoemde betalingstermijn van zes weken.
2. Het gelijktijdig met het terugvorderingsbesluit afgegeven invorderingsbesluit omvat daarbij de volgende punten:
 - a. de hoogte van (het saldo van) de vordering;
 - b. de betalingsverplichting om de vordering in zijn geheel te voldoen;
 - c. de datum waarop de betalingsverplichting in gaat;
 - d. de mogelijkheid voor belanghebbende om binnen 6 weken na verzenddatum van de beschikking als bedoeld in artikel 4.87 van de Awb een betalingsregeling te treffen;
 - e. de rechtsgevolgen bij niet-nakoming van de betalingsverplichting als beschreven in afdeling 4.4.2 Awb over verzuim en wettelijke rente en afdeling 4.4.4 over aanmaning en invordering bij dwangbevel;
 - f. de vermelding dat het aangaan van nieuwe schuldverplichtingen niet leidt tot een nieuwe vaststelling van een opgelegde betalingsverplichtingen behoudens bijzondere onvoorziene omstandigheden.

Artikel 10. Verrekening

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 60, vierde lid van de PW en artikel 28, tweede lid van de IOAW en IOAZ en ongeacht de in artikel 9 genoemde betalingstermijn gaat het college indien mogelijk meteen na afgifte van het besluit tot terugvordering over tot verrekening van de vordering met een eventueel recht op uitkering in het kader van de PW de IOAW of de IOAZ.
2. Tenzij de belanghebbende dit anders aan geeft zal de verrekening van de vordering met een eventueel recht op uitkering in het kader van de PW, de IOAW of de IOAZ voor de helft strekken ter aflossing van de eventuele bestuurlijke boete en voor de andere helft van de overige vorderingen.
3. Bij de beëindiging van de periodieke uitkering wordt het saldo gereserveerde vakantietoelage aangewend ter verrekening van de openstaande vordering welke is ontstaan ten gevolge van het niet voldoen aan de inlichtingenplicht, tenzij er sprake is van beëindiging van de uitkering wegens werkaanvaarding.
4. Het college maakt gebruik van haar bevoegdheid genoemd in artikel 60a, vierde lid van de PW en artikel 28, zevende lid van de IOAW en IOAZ om een vordering die belanghebbende op hem heeft te verrekenen met een vordering als bedoeld in artikel 58 en 59 van de PW en artikel 25, eerste lid van de IOAW en de IOAZ.

Artikel 11. Uitstel van betaling

1. Het college verleent uitstel van betaling indien haar ambtshalve dan wel op basis van een gemotiveerd verzoek van belanghebbende duidelijk is dat belanghebbende geen mogelijkheid heeft om binnen de gestelde betalingstermijn tot algehele aflossing van de vordering over te gaan.
2. Voor zover belanghebbende beschikt over aflossingscapaciteit verbindt het college aan het verleende uitstel de voorwaarde dat belanghebbende deze aflossingscapaciteit aanwendt ter aflossing van de openstaande schuld.
3. Onverminderd het bepaalde in het tweede lid verbindt het college, indien het een fraudevordering betreft, aan de verlening van (verder) uitstel de extra voorwaarde dat belanghebbende indien hij over vermogen beschikt dan wel komt te beschikken, dit vermogen - voor zover dit meer bedraagt dan de voor hem geldende bijstandsnorm - aanwendt ter aflossing van de openstaande schuld.

4. Bij de vaststelling of belanghebbende over vermogen beschikt als bedoeld in het derde lid:
 - a. worden de vorderingen die het gevolg zijn van te veel ontvangen uitkering buiten beschouwing gelaten; en
 - b. is het bepaalde in artikel 34, tweede lid, onder a en d van de PW van overeenkomstige toepassing.
5. Het uitstel wordt ingetrokken indien de belanghebbende de nader overeengekomen aflossing niet nakomt.
6. Het instellen van bezwaar tegen het terugvorderingsbesluit danwel het instellen van beroep tegen een ongegrondverklaring van een bezwaar tegen het terugvorderingsbesluit schort de invordering niet op.
7. Voor de periode dat uitstel is verleend wordt geen wettelijke rente in rekening gebracht.

Artikel 12 Hoogte van aflossing terugvordering als gevolg van schending inlichtingenplicht

1. Bij terugvordering op grond van schending van de inlichtingenplicht wordt, bij een netto-inkomen tot 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, de hoogte van de aflossing vastgesteld op:
 - 10% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, inclusief vakantietoeslag; en
 - 100% van het vermogen voorzover dit voor een alleenstaande meer bedraagt dan € 2.500,- en voor een gezin meer bedraagt dan € 5.000,-.
2. Bij terugvordering op grond van schending van de inlichtingenplicht wordt, bij een netto-inkomen op of boven 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, de hoogte van de aflossing vastgesteld op:
 - 10% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm inclusief vakantietoeslag; en
 - 75% van het netto-inkomen op of boven 110% van de bijstandsnorm; en
 - 100% van het vermogen voor zover dit voor een alleenstaande meer bedraagt dan € 2.500,- en voor een gezin meer bedraagt dan € 5.000,-.
3. Bij de toepassing van lid 1 wordt onder inkomen niet verstaan de inkomsten als bedoeld in artikel 31 lid 2 PW.

Artikel 13 Hoogte van aflossing leenbijstand en terugvordering niet als gevolg van schending inlichtingenplicht

1. Bij terugvordering anders dan op grond van schending van de inlichtingenplicht en bij het verstrekken van leenbijstand wordt, bij een netto-inkomen tot 115% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, de hoogte van de aflossing vastgesteld op:
 - 8% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm inclusief vakantietoeslag; en
 - 100% van het vermogen voorzover dit voor een alleenstaande meer bedraagt dan € 2.500,- en voor een gezin meer bedraagt dan € 5.000,-.
2. Bij terugvordering anders dan op grond van schending van de inlichtingenplicht en bij het verstrekken van leenbijstand wordt, bij een netto-inkomen op of boven 115% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, de hoogte van de aflossing vastgesteld op;
 - 8% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm inclusief vakantietoeslag; en
 - 50% van het netto-inkomen op of boven 115% van de bijstandsnorm; en
 - 100% van het vermogen voorzover dit voor een alleenstaande meer bedraagt dan € 2.500,- en voor een gezin meer bedraagt dan €5.000,-.
3. Bij de toepassing van lid 1 wordt niet verstaan onder inkomen de inkomsten als bedoeld in artikel 31 lid 2 PW.

Artikel 13b. Nadere bepalingen leenbijstand

1. Bij leenbijstand voor inrichtingskosten, als bedoeld in artikel 51 lid 1 PW, dient er een aflossing plaats te vinden gedurende 36 (maandelijkse) termijnen.
2. Na het doorlopen van de termijn genoemd in lid 1 wordt, bij het nagekomen zijn van de opgelegde aflossingsverplichting, ambtshalve het dan nog openstaande bedrag omgezet in bijstand om niet.
3. In afwijking van lid 1 en 2 dient de leenbijstand voor inrichtingskosten in zijn geheel terugbetaald te worden wanneer de verstrekking het gevolg is van verwijtbare gedragingen of wanneer het een eerste inrichting betreft.

Artikel 14. Afwijkende aflossingsbepalingen

1. Bij de toepassing van artikel 12 en 13 kan het college besluiten de hoogte van de aflossing af te stemmen op de persoonlijke situatie van belanghebbende met betrekking tot de re-integratie(activiteiten) of als instrument om vroegtijdige uitstroom te bevorderen.
2. In afwijking van artikel 12 en 13 wordt de aflossing gedurende de drie maanden na de maand waarin de uitkering wordt beëindigd gehandhaafd op het oude niveau. Indien er sprake is van beëindiging van de uitkering wegens werkaanvaarding wordt de aflossing gedurende de drie maanden na de maand waarin de uitkering wordt beëindigd vastgesteld op nihil.
3. In afwijking van artikel 12 en 13 wordt, in verband met een schuldhulpverleningstraject, de aflossing gedurende maximaal 6 maanden, op verzoek van een erkende schuldhulpverleningsinstantie op nihil gesteld of opgeschort.
4. In afwijking van artikel 12 en 13 kan, bij de aanwezigheid van andere schulden, op verzoek van belanghebbende, de aflossing met maximaal 50% lager worden vastgesteld indien;
 - a. deze lagere aflossing noodzakelijk is om de andere schulden te kunnen voldoen of;
 - b. belanghebbende in een situatie waarbij de lagere vastgestelde aflossing niet voldoende is om de andere schulden te kunnen voldoen een schuldhulpverleningstraject bij een daarvoor door de gemeente aangewezen deskundige aanvaardt.
5. Bij het onderzoek naar de mogelijkheid tot lagere vaststelling van het aflossingsbedrag bedoeld in lid 4 wordt mede beoordeeld in hoeverre de andere schulden het gevolg zijn van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid.
6. De lager vastgestelde aflossing als bedoeld in lid 4 wordt ingetrokken indien belanghebbende niet meer voldoet aan de daaraan gestelde voorwaarden.

Paragraaf 3.2 Tussentijdse beoordeling van een lopende betalingverplichting**Artikel 15. Tussentijdse beoordeling van een betalingsverplichting door het college**

1. Bij een gegrond vermoeden dat de afloscapaciteit van belanghebbende is gewijzigd, kan het college een draagkrachtonderzoek instellen.
2. Voor zover geen gegrond vermoeden, als bedoeld in het eerste lid, aanwezig is, stelt het college telkens binnen 24 maanden een draagkrachtonderzoek in.
3. Wanneer het college als gevolg van een draagkrachtonderzoek besluit tot wijziging of handhaving van de eerder opgelegde betalingsverplichting, wordt belanghebbende hiervan in kennis gesteld bij beschikking.
4. In het geval van een gewijzigde betalingsverplichting wordt deze opgelegd met ingang van de eerste dag van de maand die volgt op die van de beschikking.

Artikel 16. Verzoek tot wijziging van een betalingsverplichting door belanghebbende

1. Belanghebbende kan een schriftelijk verzoek doen, onder bijvoeging van zijn financiële en andere relevante gegevens met bijbehorende afschriften van bewijsstukken, tot:
 - a. wijziging van de eerder vastgestelde betalingsverplichting, of
 - b. tijdelijk uitstel van de opgelegde betalingsverplichting, omdat de belanghebbende meent de eerder vastgestelde periodieke aflossingsverplichting niet te kunnen voldoen.
2. Binnen acht weken na ontvangst van het verzoek neemt het college een besluit over de aanvraag als bedoeld in het eerste lid en deelt dit aan belanghebbende mee.
3. Het verzoek tot wijziging van de betalingsverplichting schort de lopende verplichting niet op tenzij er sprake is van dringende redenen.

Paragraaf 3.3 Gevolgen bij het niet of niet meer voldoen aan de betalingsverplichting

Artikel 17. Niet of niet meer voldoen van de betalingsverplichting

Indien de belanghebbende niet bereid is tot het treffen van een betalingsregeling of een eerder opgelegde betalingsverplichting niet meer nakomt, wordt het terugvorderingsbesluit ten uitvoer gelegd door middel van een executoriaal beslag overeenkomstig de artikelen 479b tot en met 479g, behoudens artikel 479e, tweede lid van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, of beslag in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, op basis van de executoriale titel die is verbonden aan een dwangbevel, als bedoeld in artikel 4:114 Awb, nadat de per omgaande gestarte betalings- en aanmaningsprocedure is doorlopen als bedoeld in artikel 4:117 Awb.

Artikel 18. Rente en invorderingskosten

1. Indien voor de tenuitvoerlegging van artikel 10 een dwangbevel wordt uitgevaardigd, kunnen de hierbij komende kosten, zoals deze in artikel 3 lid 1 van de Kostenwet zijn weergegeven, in rekening worden gebracht bij belanghebbende.
2. Bij het dwangbevel kunnen ook de aanmaningsvergoeding, de wettelijke rente en de kosten van het dwangbevel worden ingevorderd.
3. Als gevolg van artikel 4:113 Awb kan er een vergoeding in rekening gebracht worden voor de gemaakte aanmaningskosten.

HOOFDSTUK 4 SLOTBEPALINGEN

Artikel 19. Overgangsrecht

Voor terugvorderingsbesluiten en besluiten tot toekenning van leenbijstand die genomen zijn voor de datum inwerkingtreding van deze beleidsregels gelden de beleidsregels zoals deze de dag voor inwerkingtreding van kracht waren. Daar waar de toepassing van de huidige beleidsregels leiden tot een negatief gevolg voor de belanghebbende geldt een overgangstermijn van drie maanden.

Artikel 20. Nadere uitwerking van de beleidsregels

1. Het college kan de beleidsregels nader uitwerken in uitvoeringsregels met betrekking tot de terug- en invordering van ten onrechte verleende bijstand ingevolge de PW, IOAW en IOAZ.
2. Het college verleent ondermandaat ten aanzien van de bevoegdheid genoemd in lid 1 aan het afdelingshoofd Werk, Inkomen en Zorgverlening.

Artikel 21. Intrekking bestaande beleidsregels

Met de inwerkingtreding van deze beleidsregels worden de "beleidsregels terugvordering PW", zoals deze zijn vastgesteld door het college op 8 oktober 2013 ingetrokken.

Artikel 22. Citeertitel

Deze beleidsregels kunnen worden aangehaald als "Beleidsregels terug- en invordering PW, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2015".

Artikel 23. Inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden, met inbegrip van bijbehorende toelichting, met terugwerkende kracht, in werking met ingang van 1 januari 2015.

Vastgesteld in de vergadering van het college van burgemeester en wethouders van 6 januari 2015.

Burgemeester en wethouders van Weert,

De secretaris,

De burgemeester,

Toelichting beleidsregels terug- en invordering PW, IOAW en IOAZ

Op grond van artikel 58 van de Participatiewet (PW) kan het college dat de bijstand heeft verleend de kosten van bijstand terugvorderen. Een gelijksoortige bepaling is sinds invoering van de Wet bundeling van uitkeringen inkomensvoorziening aan gemeenten (Wet BUIG) opgenomen in de IOAW en IOAZ.¹ Terugvordering is in dat kader een aan het college toekomende bevoegdheid en het college kan deze bevoegdheid dan ook nader inkaderen door middel van beleidsregels.

Met inwerkingtreding van de Wet aanscherping handhaving- en sanctiebeleid SZW-wetten (Wet aanscherping) wordt de bevoegdheid tot terugvordering gedeeltelijk omgezet in een wettelijke verplichting. Meer specifiek gaat het om vorderingen die het gevolg zijn van ten onrechte ontvangen uitkering in verband met schending van de inlichtingenplicht.² De verplichting tot terugvordering komt daarbij mede tot uiting in:

- a. een verplichting tot verrekening van deze vordering met een eventueel recht op algemene bijstand, een uitkering in het kader van de IOAW of IOAZ dan wel een Bbz-uitkering³; en
- b. een wettelijk verbod om medewerking te verlenen aan een schuldregeling indien de vordering is ontstaan door het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenverplichting.⁴

De verplichting tot terugvordering geldt alleen voor vorderingen die zijn ontstaan na inwerkingtreding van de Wet aanscherping (1 januari 2013). Dat geldt ook voor de hierboven onder a en b genoemde verplichtingen. Is het besluit tot terugvordering voor 1 januari 2013 afgegeven dan blijft ook voor de vordering als gevolg van schending van de inlichtingenplicht, een en ander een bevoegdheid.⁵

Naast de bevoegdheid tot terugvordering is in de wet ook een drietal andere (gerelateerde) bevoegdheden opgenomen:

- b. de bevoegdheid tot intrekking of herziening van het recht op bijstand dan wel een uitkering in het kader van de IOAW of IOAZ (artikel 54, derde lid van de PW en artikel 17, derde lid van de IOAW en IOAZ) anders dan wanneer de verplichting, bedoeld in artikel 17, eerste lid, of artikel 30c, tweede en derde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van bijstand;
- c. de bevoegdheid om gebruik te maken van de in titel 4.4 van de Algemene wet bestuursrecht genoemde mogelijkheden tot invordering van een schuld; en
- d. de bevoegdheid tot brutering van de vordering in het kader van te veel genoten uitkering (artikel 58, vijfde lid (v/h vierde lid) van de PW en artikel 25, vijfde lid (v/h vierde lid) van de IOAW en IOAZ).

¹ Artikel 25, van de IOAW alsmede artikel 25 van de IOAZ.

² Artikel 58, eerste lid van de PW en artikel 25, eerste lid van de IOAW en IOAZ.

³ Artikel 60, vierde lid van de PW en artikel 28, tweede lid van de IOAW en IOAZ.

⁴ Artikel 60c van de PW en artikel 29a van de IOAW en IOAZ.

⁵ Artikel XXV, zesde lid van de Wet aanscherping.

Ook deze bevoegdheden worden – zij het soms indirect - aangetast door de Wet aanscherping.

- a. Met betrekking tot de wijze van invordering heeft het college in wezen volledige vrijheid in de keuze van middelen en de mate waarin zij – met inachtneming van de regelgeving rond de beslagvrije voet - middelen bij de berekening van de draagkracht betreft. De Wet aanscherping stelt enkel daar waar het een fraudevordering of de daarmee samenhangende boete betreft verrekening – indien mogelijk – verplicht verrekening (artikel 60, vierde lid van de PW en artikel 28, tweede lid van de IOAW en IOAZ).
- b. Met betrekking tot brutering is de PW na inwerkingtreding van de Wet aanscherping niet gewijzigd. Daar artikel 58, eerste lid van de PW het college echter verplicht tot terugvordering van de kosten van bijstand en tot deze kosten eveneens de eventueel afgedragen belasting en premies behoren, heeft het college op dit vlak niet de vrijheid om (gedeeltelijk) van brutering af te zien indien verrekening niet mogelijk blijkt.

Bbz

Het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Bbz) is een algemene maatregel van bestuur die weliswaar op de PW is gebaseerd (art. 78f PW), maar ten aanzien van terugvordering daarvan afwijkt omdat terugvordering in het Bbz nog een verplichtend karakter heeft. Om die reden wordt het Bbz niet in deze beleidsregels meegenomen.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2.

Evenals terugvordering van bijstand is het met terugwerkende kracht gewijzigd vaststellen van het recht op bijstand door middel van een herziening- of intrekkingbesluit een bevoegdheid van het college, daar waar het geen fraudevordering betreft. Het college maakt in beginsel in alle gevallen waarin er aanleiding is het toekenningbesluit met terugwerkende kracht te wijzigen gebruik van deze bevoegdheid. Van het nemen van een herziening-, intrekking- of terugvorderingsbesluit kan op grond van dringende redenen worden afgezien.

Daar waar het gaat om ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleende bijstand vanwege het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht is er geen sprake van een bevoegdheid tot herziening of intrekking van het toekenningsbesluit. In deze gevallen is het college verplicht het besluit tot verstrekken van bijstand te herzien danwel in te trekken.

In gevallen waarin er kennelijk in het verleden een niet correct toekenningbesluit is genomen, maar dit niet is veroorzaakt door de belanghebbende, kan in voorkomende gevallen toch herziening of intrekking van het toekenningbesluit aan de orde zijn. Dit zal zich vooral voordoen in gevallen waarin door het college onjuiste besluitvorming heeft plaatsgevonden.

Deze vorm van intrekking/herziening staat op gespannen voet met het rechtszekerheidsbeginsel. Op grond van dit beginsel kunnen rechten niet zonder meer met terugwerkende kracht worden gewijzigd.

Doorslaggevend moet zijn of belanghebbende enige blaam treft bij het niet melden van de onjuiste situatie. De belanghebbende zal derhalve hebben moeten kunnen aanvoelen dat er iets mis was met de toekenning. Als dit het geval is dan gaat het college over tot herziening/intrekking met terugwerkende kracht.

Het uitkeringsrecht zal in dat geval uiterlijk met ingang van de datum waarop de onjuistheid is geconstateerd worden gewijzigd, mits de belanghebbende hiervan tijdig op de hoogte is gebracht.

Een andere overweging is of het college als gevolg van een grove fout een foutief besluit heeft genomen. Grove nalatigheid van het bestuursorgaan kan niet voor rekening komen van de belanghebbende, tenzij het bij de belanghebbende volkomen duidelijk kan zijn dat het hier een fout betreft.

Er kunnen dringende redenen zijn om geheel of gedeeltelijk van terugvordering af te zien. Hiervan kan sprake zijn wanneer de vordering is ontstaan buiten toedoen van de belanghebbende, en hem hiervan geen enkel verwijt kan worden gemaakt. Tevens zal in dat geval aannemelijk moeten zijn dat de belanghebbende niet kon weten dat hij ten onrechte bijstand ontving.

Ook indien terugvordering te ernstige gevolgen voor de belanghebbende of de gezinssituatie zou kunnen hebben, dient toepassing van dit artikel te worden overwogen. De vraag wat dringende redenen zijn om van terugvordering af te zien, kan moeilijk in zijn algemeenheid worden beantwoord. Nadrukkelijk geldt dat steeds van geval tot geval aan de hand van alle omstandigheden de situatie van belanghebbende moet worden beoordeeld.

Deze beleidsregel strekt er dus niet toe om een algemene of categoriale mogelijkheid te bieden om van terugvordering af te zien. Zie ook de jurisprudentie van de CRvB en memorie van toelichting Abw (oud). In gevallen waarin eerst een herziening- of intrekkingbesluit aan de orde is kan van een dergelijk besluit worden afgezien wegens dringende reden. In dat geval is ook geen grond tot het nemen van een terugvorderingsbesluit.

Artikel 3.

In artikel 3 staan vervolgens de algemene - binnen de jurisprudentie geformuleerde - uitzonderingen op de in artikel 2 genoemde hoofdregel beschreven. Het gaat hier om situaties waarvan binnen de jurisprudentie is komen vast te staan dat het college ongeacht een gehoudenheid tot terugvordering dan wel brutering dient af te zien van haar vaste gedragslijn. Het college heeft in deze niet de vrijheid om van deze in de jurisprudentie benoemde uitzonderingen af te wijken. Het gaat meer specifiek om:

a) De zesmaanden jurisprudentie

De zesmaanden jurisprudentie komt er kortheidshalve op neer dat de gemeente binnen zesmaanden nadat zij een signaal heeft ontvangen, over dient te gaan tot aanpassing van het recht op uitkering. Een signaal kan daarbij worden gedefinieerd als relevante informatie over de uitkeringsgerechtigde waaruit kan worden afgeleid dat sprake is van een dusdanige fout, dat het college op grond daarvan actie zou moeten ondernemen. Vindt geen aanpassing van het recht op uitkering plaats binnen de genoemde zesmaanden, dan dient het college van terugvordering af te zien voor het deel dat na deze zesmaanden nog te veel aan uitkering is verstrekt. De zesmaanden jurisprudentie speelt niet indien sprake is van schending van de inlichtingenplicht.⁶

⁶ Zie CRvB 12 juni 2006, LJN: BA7221 en CRvB 17 juli 2007, LJN: BB1640.

b) Beperkte overschrijding van de vermogensgrens gedurende langere tijd

De situatie kan bestaan dat betrokkene niet heeft gemeld dat hij over een vermogen beschikt dat in beperkte mate de vermogensgrens overstijgt. Komt het college hierachter dan is zij in wezen gerechtigd om de bijstand over de gehele periode van de overschrijding in te trekken. Vaste jurisprudentie is echter dat in deze situatie de terugvordering dient te worden beperkt tot het bedrag dat niet zou zijn verstrekt indien betrokkene de beperkte overschrijding van de vermogensgrens wel tijdig zou hebben gemeld.⁷

c) Afzien van brutering

Ook het bruteren van de vordering is een bevoegdheid. Naar vaste rechtspraak dient te worden afgezien van brutering, indien sprake is van een vordering die is ontstaan buiten toedoen van een betrokkene en hem niet kan worden verweten dat de betaling van de schuld niet reeds is voldaan in het kalenderjaar waarop deze betrekking heeft.⁸

Hoofdstuk 2 (Gedeeltelijk) afzien van terugvordering

In hoofdstuk 2 wordt nader uitgewerkt onder welke omstandigheden het college geheel of gedeeltelijk afziet van terugvordering.

In verband met de invoering van de Wet aanscherping komen fraudevorderingen enkel in de bij wet geregelde situaties (artikel 58, zevende lid van de PW en artikel 25, zesde lid van de IOAW en IOAZ) voor kwijtschelding in aanmerking. Het bepaalde in hoofdstuk II is daarom niet van toepassing op fraudevorderingen. Een en ander is nader geregeld in artikel 4.

Artikel 5. tot en met 8.

Het college kan afzien van terugvordering wegens het voldoen door de belanghebbende aan diens betalingsverplichting, om doelmatigheidsredenen en wegens schuldenproblematiek.

Hoofdstuk 3 Invordering

In hoofdstuk wordt een uitwerking gegeven van de wijze waarop de vordering wordt ingevorderd. De bepalingen binnen dit hoofdstuk zien op (a) de betalingsverplichting, (b) de controle op de hoogte van de betalingsverplichting en (c) de gevolgen bij niet of niet meer voldoen aan de betalingsverplichting.

Met betrekking tot de invordering van fraudevorderingen, alsmede de daarmee samenhangende boete, is enkel bepaald dat verrekening verplicht is voor zover dit mogelijk is omdat aan betrokkene een PW, IOAW, IOAZ dan wel Bbz-uitkering wordt verstrekt. Op andere vlakken heeft het college aldus beleidsvrijheid.

DE BETALINGSVERPLICHTING

Artikel 9.

In dit artikel wordt in het algemeen de hoofdregel beschreven betreffende het gebruik van de bevoegdheid tot invordering.

⁷ Zie CRvB 16 augustus 2011, LJN: BR5136 en CRvB 11 mei 2010, LJN: BM5095.

⁸ Zie CRvB 24 juli 2007, LJN: BB0561.

Artikel 10.

Voor zover betrokkene na afgifte van het terugvorderingsbesluit een uitkering ontvangt in het kader van de PW, IOAW of IOAZ is het college bevoegd om tot verrekening van de vordering over te gaan. Het college kan daarbij ervoor kiezen om direct tot verrekening over te gaan of om bijvoorbeeld te wachten totdat het besluit tot invordering in kracht van gewijsde is getreden (6 weken na afgifte, hetgeen ook in beginsel het einde van de betalingstermijn inhoudt).

Zoals reeds meerdere keren aangegeven geldt voor fraudevorderingen ontstaan na 1 januari 2013 en de daarmee samenhangende boete een verrekeningsplicht. Dit artikel ziet daarom niet op deze vorderingen.

In de beleidsregels wordt meerdere malen gesproken over het aflossingsbedrag als betalingsverplichting. Om er geen misverstand over te laten bestaan dat in dit verband van een verplichting wordt gesproken wordt hier bepaald dat elk aflossingsbedrag, of dit nu is overeengekomen ingevolge een minnelijke betalingsregeling, of op basis van het terugvorderingsbesluit éézijdig wordt medegedeeld, kan worden beschouwd als een betalingsverplichting. Het college verricht regelmatig onderzoek naar de hoogte van de aflossingsverplichting (draagkracht).

Verrekening vakantietoelage

Bij de beëindiging van de uitkering ontstaat de mogelijkheid om het gereserveerde saldo vakantietoelage te verrekenen met de openstaande vorderingen. In de regel dient dit ook toegepast te worden.

Echter, door omstandigheden kan de noodzaak bestaan om het vakantiegeld niet te verrekenen met de openstaande vordering. Het vakantiegeld wordt in principe in mindering gebracht op de openstaande vordering, tenzij er een schriftelijke verklaring is van de consulent waaruit de noodzaak blijkt om niet tot verrekening over te gaan. Zonder een dergelijke schriftelijke verklaring dient onverkort verrekend te worden.

Met bovenstaande 'verrekening' wordt eveneens bedoeld de verrekening bedoeld als genoemd in artikel 58 lid 4 PW: Het in aanmerking nemen van in de voorafgaande zes maanden ontvangen middelen wordt niet als terugvordering beschouwd. Met de inwerkingtreding van de PW per 1 januari 2015 is deze termijn verlengd van drie naar zes maanden vanwege de toename van flexwerken. Bij flexwerken is er vaak een langere tijd gelegen tussen de periode waarin de werkzaamheden zijn verricht en het moment waarop de definitieve betaling van het betreffende loon plaatsvindt. Dit kan leiden tot gecumuleerde inkomsten die met het oog op de uitvoerbaarheid om een langere verrekeningsperiode vragen.

Daarnaast biedt artikel 6:127 Burgerlijk Wetboek de mogelijkheid om het vakantiegeld te verrekenen met een openstaande terugvordering. In het geval er niet reeds een aflossing is vastgesteld of loopt dient toepassing worden gegeven aan artikel 6:127 Burgerlijk Wetboek. Deze verrekening blijft achterwege wanneer er sprake is van:

- een terugvordering die niet het gevolg is van schending van de inlichtingenplicht (artikel 17 PW) en/of; de uitkering wordt beëindigd wegens werkaanvaarding.

Artikel 11.

In beginsel rust op betrokkene de verplichting om de gehele vordering binnen de geboden betalingstermijn te voldoen. Het college is echter bevoegd om betrokkene uitstel van betaling te verlenen en daaraan voorwaarden te verbinden.

Daarbij dient te worden bedacht dat de weigering van (verder) uitstel van betaling tot gevolg heeft dat – indien de betalingstermijn verstrijkt/is verstreken – betrokkene in verzuim verkeert, wat betekent dat betrokkene over de openstaande schuld wettelijke rente verschuldigd is en eventueel ook kan worden geconfronteerd met kosten in het kader van aanmaning en het uitvoerdigen van een dwangbevel.

Artikel 12 en 13.

In het bepalen van de aflossing is het reëel om rekening te houden met de oorzaak van de schuld. Een asielzoeker die, van huis en haard gevlucht, zijn onderdak in ons land vond en leenbijstand voor inrichtingskosten kreeg moet niet dezelfde aflossing betalen als een cliënt die willens en wetens inkomsten of vermogen verzwijgt en daardoor teveel bijstand ontvangt.

Daarom geldt, mede gelet op de uitgangspunten van het Hoogwaardig Handhaven en de bepalingen in het Fraudebeleidsplan, dat bij fraude een hogere aflossing op de terugvordering wordt opgelegd dan bij aflossing op leenbijstand of terugvorderingen die niet als gevolg van fraude zijn ontstaan. Omwille van eenvoud in uitvoering wordt daarom gekozen voor een aflossing van 8% bij niet-fraude en 10% bij fraude. In de beleidsregels is ook een prikkel opgenomen om werk te aanvaarden. Het grootste gedeelte van de cliënten die uitstromen naar arbeid zullen een inkomen verkrijgen dat net boven bijstandsniveau ligt. Door de bepaling dat tot 110% van bijstandsniveau de aflossing gelijk blijft als wanneer men een bijstandsuitkering ontvangt wordt uitstroom ook vanuit de aflossingsregels niet gefrustreerd. De grens van 110% is in overeenstemming met de inkomensgrens die bij de individuele bijzondere bijstand wordt gehanteerd.

In die gevallen dat de cliënt een inkomen heeft dat meer bedraagt dan 110% van de bijstandsnorm wordt een percentage van 50% als aflossingsruimte aangemerkt. In gevallen dat er sprake is van fraude wordt dit percentage vastgesteld op 75%. De gemeente is volledig risicodragend voor terugvorderingschulden. Het is, vanuit financieel opzicht, daarom belangrijk om zoveel mogelijk direct terug te halen bij de cliënt, waarbij uiteraard het sociale aspect niet uit het oog verloren mag worden. Dit maakt dat een vermogenstoets bij de bepaling van de aflossingshoogte niet meer dan reëel is.

Het vermogen wordt alleen in aanmerking genomen als aflossingsruimte wanneer er sprake is van vermogen in liquide vorm of vermogen dat eenvoudig liquide te maken is.

Artikel 13b.

Ten aanzien van leenbijstand voor inrichtingskosten wordt al sinds jaar en dag na 36 maanden aflossing de restantschuld buiten invordering gesteld. Deze bepaling is destijds overgenomen vanuit de Algemene bijstandswet.

Uitzondering op deze algemene bepaling wordt gemaakt wanneer de verstrekking het gevolg is van verwijtbare gedragingen of wanneer het een eerste inrichting betreft.

Artikel 14.

In artikel 14 wordt aangegeven dat het college de bevoegdheid heeft om van de algemene beleidsregels ten aanzien van de hoogte en looptijd van de aflossing af te wijken. Een besluit om af te wijken van deze algemene regels kan dan gebruikt worden als extra stimulans in het kader van een re-integratietraject of als instrument om te voorkomen dat klanten sneller uitstromen. Het besluit om af te wijken zal maatwerk pur sang zijn en kan derhalve ook nimmer een precedentwerking hebben. Daarnaast wordt, niet vrijblijvend, de mogelijkheid geboden om af te wijken bij de aanwezigheid van andere schulden. Bij problematische schulden wordt als voorwaarde opgenomen dat belanghebbende schuldhulpverlening moet accepteren.

DE TUSSENTIJDSE WIJZIGING VAN EEN BETALINGSVERPLICHTING

Artikel 15.

Door de introductie van het Hoogwaardig Handhaven bij de afdeling Werk, Inkomen en Zorgverlening, waarbij de uitgangspunten daarvan zijn vastgelegd in het Fraudebeleidsplan, vindt controle op rechtmatigheid signaalgestuurd plaats. Niet het tijdstip bepaalt of een herbeoordeling moet plaatsvinden, maar de aanwezigheid van een signaal.

Om te voorkomen dat het aflossingsbedrag niet meer overeenstemt met de feitelijke financiële en/of gezinssituatie van de belanghebbende wordt minimaal één maal in de 24 maanden een onderzoek gedaan naar de aflossingscapaciteit.

Artikel 16.

Niet alleen het college heeft de bevoegdheid tot wijziging van de voorwaarden waaronder uitstel van betaling is verleend, ook een schuldenaar kan daartoe een verzoek indienen bij het college.

GEVOLGEN BIJ HET NIET OF NIET MEER VOLDOEN VAN DE BETALINGSVERPLICHTING

Wanneer een schuldenaar zijn betalingsverplichting niet nakomt of de voorwaarden waaronder uitstel van betaling is verleend schendt en de oorspronkelijke betalingstermijn is verstreken, is betrokkene in verzuim als bedoeld in artikel 4:97 Awb. Artikel 4:112 e.v. Awb bepaalt dan de verdere invorderingsprocedure, te weten de invordering door middel van aanmaning en dwangbevel.

Artikel 17.

De Awb beschrijft slechts de procedure. Zij geeft niet aan binnen welke termijn het college tot aanmaning dan wel uitvaardiging van een dwangbevel dient over te gaan. Het college beschikt in dit kader over beleidsvrijheid. In dit artikel wordt de hoofdregel beschreven.

Het dwangbevel heeft op grond van de PW direct een executoriale titel. De gemeente kan overgaan tot dwanginvordering door middel van verrekening, of door middel van het leggen van vereenvoudigd derdenbeslag. Verrekening met de uitkering wordt gebaseerd op het Burgerlijk Wetboek.

Voor deze vorm van verrekenen moet aan de navolgende vereisten worden voldaan:

- er moet een wederkerig schuldenaarschap bestaan. Het gaat hier om het over en weer voldoen van een schuld;
- de door de belanghebbende te ontvangen bijstand, en de ten onrechte verleende bijstand die moet worden terugbetaald, worden beschouwd als de hier bedoelde wederkerige schuld;
- er moet gelijksoortigheid van schuld en prestatie zijn. Hieruit vloeit voort dat bijstand alleen met bijstand kan worden verrekend. Dit betekent dat een ten onrechte verleende bijstand niet met bijvoorbeeld een WMO-vergoeding kan worden verrekend;
- er moet een bevoegdheid zijn om betaling van de vordering af te dwingen. Verrekening is een vorm van tenuitvoerlegging. Dit kan niet zonder executoriale titel. Het ten uitvoer leggen van deze titel gebeurt pas als debiteur niet aan de (al dan niet minnelijk) vastgestelde betalingsverplichting voldoet;
- bij verrekening is de gemeente gehouden aan de beslagvrije voet;
- verrekening kan alleen voor zover de uitkering voor beslag vatbaar is.

Tenuitvoerlegging door middel van beslag kan geschieden conform de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De gemeente heeft de mogelijkheid van vereenvoudigd derdenbeslag op loon of uitkering.

De procedure is als volgt:

- de gemeente stuurt met een kennisgeving een afschrift van het terugvorderingsbesluit naar degene van wie debiteur een periodieke uitkering ontvangt;
- hierin wordt de beslagvrije voet aangegeven;
- de derdegeslagene moet de kennisgeving binnen 8 dagen voor gezien terugzenden aan de gemeente;
- door de terugzending is het beslag gelegd. De derdegeslagene wordt hiermee verplicht het voor beslag vatbare bedrag uit te betalen aan de gemeente;
- de gemeente moet binnen 7 dagen na retourontvangst van de kennisgeving een afschrift van die kennisgeving aangetekend toezenden aan de debiteur. Als de gemeente dit nalaat kan debiteur de President van de rechtbank vragen het beslag op te heffen.

Artikel 18.

Wanneer de belanghebbende de betalingsverplichting niet nakomt, dan dienen voor de onder 17. genoemde vormen van dwanginvordering kosten te worden gemaakt. Deze kosten hebben betrekking op de betekening en dergelijke. Deze kosten komen volledig voor rekening van de cliënt.

In die gevallen waarbij er geen dwangbevelprocedure kan worden gevolgd worden door de gemeente ook kosten gemaakt om de gelden te innen. In dat geval wordt de vordering verhoogd met een percentage van 15% (beleidsplan WWB 2004) van de hoofdsom.

Hoofdstuk 4 Slotbepalingen

Artikel 19.

Wanneer een besluit tot invordering van een terugvordering en/of het opleggen van een betalingsverplichting ingevolge leenbijstand voor de datum inwerkingtreding van deze beleidsregels is genomen geldt het toenmalige regime. Het niet opnemen van overgangsrecht met betrekking tot invorderingsbesluiten of besluiten tot oplegging van betalingsverplichtingen kan op grond van de bepalingen in de Awb juridische problemen opleveren. Vandaar dat gekozen is voor het expliciet opnemen van overgangsrecht in deze beleidsregels. Het overgangsrecht geldt eveneens voor aflossingen die overeen zijn gekomen in een overeenkomst tussen de gemeente en de belanghebbende. Het overgangsrecht geldt niet voor de bepaling van de aflossingscapaciteit bij terugvorderingszaken. Het overgangsrecht is bedoeld om de schuldenaar niet in een ongunstiger regime te laten vallen. Op grond van het rechtzekerheidsbeginsel wordt beleidsregel 19 niet toegepast in situaties waarbij de nieuwe beleidsregels gunstiger zijn voor de schuldenaar; in zo'n situatie worden dus de nieuwe beleidsregels toegepast.

Artikel 20

Op grond van artikel 20 kunnen door het afdelingshoofd Werk, Inkomen en Zorgverlening nadere (uitvoerings)regels worden gesteld als aanvulling op de bepalingen in de beleidsregels terugvordering PW.

Artikel 21, 22 en 23

Deze bepalingen behoeven geen toelichting.

Bijlage 6:

*Advies Cliënten Platform
Minima*

Cliënten Platform Minima Weert

Gemeente Weert
Afdeling WIZ
T.a.v. dhr. E. Zweyffenning
Postbus 950
6000 AZ Weert

Onderwerp: Advies beleidsregels re-integratie en tegenprestatie

Weert, 17 december 2014

Geachte heer Zweyffenning,

Inleiding

Via de mail ontvingen wij op 28 november resp. 1 december 2014 de "Beleidsregels re-integratie en tegenprestatie" met het verzoek om uiterlijk 19 december hierop te reageren.

Doel

Vanwege een aantal veranderingen in het sociale domein per 1 januari 2015 is het noodzakelijk dat bovenvermelde beleidsregels geactualiseerd worden. De beleidsregel re-integratie betreft een actualisering en de beleidsregel tegenprestatie is nieuw en afgeleid van de verordening tegenprestatie, welke op bestuurlijk niveau van de samenwerkende gemeenten (regio Midden-Limburg) tot stand is gekomen.

Overleg en info

Er heeft geen inhoudelijk regulier overleg plaatsgevonden met de beleidsmedewerkers van de afd. WIZ over de aanpassing van de beleidsregels.

Advies beleidsregels re-integratie

Wij hebben op 4 februari 2014 geadviseerd over de beleidsregels re-integratie 2014. Nu worden wij geconfronteerd met de beleidsregels re-integratie 2015 die regionaal zijn samengesteld.

Zoekperiode (art. 2.1)

Wij willen ons standpunt t.a.v. de zoekperiode hierbij nogmaals herhalen. Voor personen die onvrijwillig werkloos zijn geworden en mogelijk reeds een lang traject via de Werkloosheidswet hebben doorlopen mag het niet zo zijn dat zij na de beëindiging van de maximale WW-duur getroffen worden met een maand zonder inkomsten. Tijdens de WW

rust op deze personen al een actieve verplichting om naar werk te zoeken en te solliciteren. Deze gegevens kunnen naar onze mening gebruikt worden om een naadloze overgang te bewerkstelligen van WW naar bijstand. Gemeente en UWV kunnen dit immers afstemmen. In 2014 was de zoekperiode niet van toepassing voor:

- instroom vanuit de WW
- instroom vanuit gevangenis, jeugdzorg en asielzoekers

Er was recht op bijstand vanaf de dag van melding (achteraf).

Wij kunnen wel instemmen met een zoekperiode van vier weken voor de personen (27-) die voor de eerste keer een beroep doen op de arbeidsmarkt (bijvoorbeeld na afronding van de studie).

Voor deze groep van aanvragers zou het navolgende van toepassing moeten zijn:

- vier weken zoektijd
- eerst uitputtend mogelijkheden voor werk nagaan
- toetsen van voldoende inspanningen

Ontheffing van de arbeidsplicht (art. 3.1)

Wij bepleiten dat een belanghebbende met een intensieve zorgtaak voor een zorgbehoevend gezinslid, indien er geen andere voorzieningen aanwezig zijn, zoals thuiszorg, ontheffing wordt verleend van de arbeidsplicht. Deze ontheffing was ook van toepassing in 2014.

Indeling van klanten in categorieën (art. 4.2)

Onder doelgroep 3 vallen personen met een maatschappelijke verdien capaciteit. Deze categorie verdient naar onze mening enige verduidelijking. Wat zijn de criteria voor deze doelgroep?

Plan van aanpak (art. 4.3)

Wij achten het belangrijk dat afspraken tussen partijen (belanghebbende en gemeente) worden vastgelegd en ondertekend om misverstanden achteraf te voorkomen. Het woord optioneel onder art. 4.3, lid 3, kan dus vervallen.

Beschut werk (art. 5.8)

Wat gebeurt er met kandidaten die in feite wel in aanmerking komen voor beschut werk, maar waarvoor het budgetplafond bereikt is?

Duur van de loonkostentegemoetkoming (art. 5.10b)

Wij stellen voor de duur van de loonkostentegemoetkoming te stellen op twaalf maanden, conform beleidsregels 2014.

Hardheidsclausule (vervallen)

De hardheidsclausule is ineens verdwenen uit de slotbepalingen.

Het lijkt ons gewenst dat het college in bijzondere gevallen ten gunste van belanghebbende kan afwijken van de bepalingen in de beleidsregels, indien strikte toepassing ervan tot onbillijkheden van overwegende aard zou leiden.

Advies beleidsregels tegenprestatie

Vergoeding gemaakte onkosten

Wij hebben een vergoeding bepleit voor gemaakte onkosten die de cliënt moet maken. Wij missen dit onderdeel in de beleidsregels. (Zie art. 5.13 van beleidsregel re-integratie).

Voorwaarden (art. 3)

De opgesomde eisen vermeld onder 1 tot en met 10 kunnen gehandhaafd blijven. Alhoewel deze eisen al vermeld zijn in de verordening, mogen zij hier nog eens herhaald worden. Dit draagt bij tot meer duidelijkheid.

Voor het overige kunnen wij ons vinden in de uitgewerkte beleidsregels.

Wij vertrouwen u hiermede ons advies tijdig ter kennis te hebben gebracht.

Met vriendelijke groet,
Namens het CPM,

J.H.W.H. Smeets, voorzitter

Bijlage 7:

*Inhoudelijke reactie op
advies Cliënten Platform
Minima*

Inhoudelijke reactie op advies Cliënten Platform Minima (CPM)

Onderwerp	Standpunt CPM	Reactie
Beleidsregel Re-Integratie <ul style="list-style-type: none"> • Zoekperiode (art. 2.1) 	Geen zoekperiode voor personen die instromen vanuit: <ul style="list-style-type: none"> - de WW; - gevangenis, jeugdzorg en asielgerechtigden 	<p>Eens. Toelichting:</p> <p>Wanneer een persoon jonger dan 27 jaar recht heeft op een WW-uitkering, is expliciet in artikel 41 lid 6 PW bepaald dat hij zich al kan melden om bijstand aan te vragen vanaf de dag gelegen vier weken voordat het recht op die uitkering eindigt. Hiermee valt de verplichting om te zoeken naar werk en scholing samen met de verplichting die al geldt vanuit de Werkloosheidswet.</p> <p>Verder zijn in de beleidsregel de uitzonderingsgronden op de inspanningsplicht opgenomen. Indien een persoon onder de uitzonderingssituatie valt, kan een voorschot op de uitkering worden vertrekt.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • <i>Ontheffing van de arbeidsplicht (art. 3.1)</i> 	Ontheffing voor een belanghebbende met een intensieve zorgtaak	<p>Eens. Toelichting:</p> <p>Indien daarvoor dringende redenen aanwezig zijn, zoals een intensieve zorgtaak, kan in individuele gevallen een tijdelijke ontheffing worden verleend van de arbeidsplicht (actieve sollicitatieplicht). De re-integratieplicht blijft echter van toepassing (dit is nieuw in de PW).</p>
<ul style="list-style-type: none"> • <i>Indeling van klanten in doelgroepen (art. 4.2)</i> 	Verduidelijking van doelgroep 3: personen met een maatschappelijke verdien capaciteit.	<p>Eens. Toelichting:</p> <p>In de Visienota Regionaal Arbeidsmarktbeleid en de Uitgangspuntennotitie zijn de doelgroepen nader gedefinieerd. Tot de doelgroep 3 behoren personen die door een ernstige beperking of het ontbreken van basale arbeidsvaardigheden niet in staat zijn om aan het werk te gaan op de arbeidsmarkt. De ondersteuning aan deze groep kan bestaan uit voorzieningen die in het kader van de WMO of Zorg worden aangeboden, gericht op het bevorderen van de maatschappelijke participatie of zelfredzaamheid.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • <i>Plan van aanpak (art. 4.3)</i> 	<p>Plan van aanpak ondertekend door belanghebbende en gemeente</p>	<p>Niet overgenomen. Toelichting: Het plan van aanpak wordt tijdens het intakegesprek besproken met de belanghebbende. Vervolgens worden de afspraken schriftelijk vastgelegd in het plan van aanpak dat als onderdeel van de toekenningsbeschikking wordt verzonden naar de belanghebbende. Net als de beschikking wordt het plan van aanpak niet ondertekend. De belanghebbende kan overigens een bezwaar indienen als hij/zij er niet mee eens is.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • <i>Duur van de loonkostensubsidie (art. 5.10b)</i> 	<p>Duur van de loonkostentegemoetkoming vaststellen op 12 maanden</p>	<p>Niet overgenomen. Toelichting: Het doel van de loonkostentegemoetkoming is om kwetsbare personen, waarvoor werkgevers door gebrek aan werkervaring huiverig zijn deze in dienst te nemen, sneller en makkelijker aan werk te helpen. De loonkostentegemoetkoming is tijdelijk van aard en zal 6 maanden voldoende zijn om de werkgever over de streep te halen. Voor personen met een arbeidsbeperking introduceert de PW een structurele loonkostensubsidie. Over deze loonkostensubsidie zal een afzonderlijke verordening en beleidsregel worden opgesteld. Te zijner tijd zal het CMP om advies worden gevraagd.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • <i>Hardheidsclausule</i> 	<p>Een hardheidsclausule is gewenst</p>	<p>Eens. Toelichting: In de re-integratieverordening is een hardheidsclausule opgenomen dat ook de grondslag vormt voor de beleidsregels. Artikel 20 van de re-integratieverordening bepaalt dat het college in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende kan afwijken van de bepalingen van deze verordening. De beleidsregel is een nadere uitwerking van de re-integratieverordening.</p>
<p>Beleidsregel Tegenprestatie</p>		
<ul style="list-style-type: none"> • <i>Voorwaarden (art. 3)</i> 	<p>De voorwaarden/eisen die vermeld zijn in de verordening, mogen in de beleidsregel herhaald worden.</p>	<p>Eens. Toelichting: Regionaal is een principeafpraak gemaakt dat datgene wat er in de verordening staat niet opgenomen wordt in de beleidsregels. Vandaar dat er voor gekozen is om deze lijn te volgen.</p>